

**Tauno Lindströmille
palkinto
nuorisotyöstä**

ASIKKALAN
AMPUMASEURA VOITTI
VEHASSEN MALJAN

Laaja tilannekatsaus huippu-urheiluun → 6-13

EM-nelosen Emmi Hyrkkään kuulumiset → 14-15

Kisakalliossa hyvähenkiset Kultahippufinaalit → 20-22

LAPUA

LAPUA® PIENOISKIVÄÄRINPATRUUNAT KAIKKEEN URHEILUAMMUNTAAN!

**Testaa aseeseesi parhaiten sopiva
patruunaerä testikeskuksissamme!**

PIENOISKIVÄÄRIN TESTAUSPALVELUT SUOMESSA

LAPUA

Tmi: Olli Punkari
Vanhan Paukun tie 1
62100 LAPUA
040 737 4955
info@lapuatestcenter.fi

KONNEVESI

Best-Tester Oy / Veijo Sivula
Voipiovuorentie 50
44300 KONNEVESI
045 677 0599
vsivula@gmail.com

*** tutustu koko .22 LR patruunavalikoimaamme osoitteessa lapua.com**

Juhlimme tänä vuonna Lapuan patruunatehtaan 100-vuotista taivalta! —

 LAPUA100

PERUSTETTU 1927

95. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrinen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Laitinen

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVA: LASSI PALO. KUVASSA ASIKKALAN AMPUMASEURAN TAUNO LINDSTRÖM SEKÄ MINTTU TUOMAINEN (EDESSÄ VAS.) JA TUULI BLOMSTER SEKÄ TAIKA BLOMSTER (TAKANA VAS.) JA TILDA BLOMSTER.

Kesän tavoitteet korkealla

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheilun kesäkausi on pian taas hyvässä vauhdissa, ja urheilijoiden tavoitteet ovat korkealla.

Yksi heistä on **Samuel Ruusunen**, jolla on jo 12 trap-lajien henkilökohtaista SM-kultamitalia. Hän haluaa – totta kai – lisätä mitaliensa määrää ja päästä edustamaan Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisiin arvokisoihin ulkomaille. Hän oli mukana viime kesän PM-kisoissa Orimattilassa.

– Tavoitteet pitää asettaa korkealle, Y16-sarjassa virallisesti ampuva nuorukainen sanoi.

Orimattilan Seudun Urheiluampujia (OSU) edustavan ja juniorimaajoukkueeseen kuuluvan Ruusunen ennätys on viime vuonna kotiradalla ammuttu 112. Uusi ennätys on tähtäimessä:

– En ole tulostavoitteita asettanut, vaan kiekko ja kisa kerrallaan. Ammuntani on juuri nyt hyvällä tasolla.

Kauden kilpailukalenteriin on kirjattu kymmenen kilpailua. Sitten nähdään, miten näytöt riittävät arvokisoihin.

RUUSUNEN ON venähtänyt vuoden aikana 15 senttiä 185-senttiseksi. Iso juttu on ollut myös se, että hän täytti juuri 15 vuotta.

– Samuelin pituuskasvu ei ole vielä

Samuel Ruusunen harjoitteli huhtikuussa kotiradallaan Orimattilassa.

loppunut. Aseen perän kanssa pitää olla tarkkana, jotta mittasuhteet pysyvät kohdillaan. Oheisharjoittelulla, kuten sulkapalloilla ja frisbee-golfilla, pidämme pojan silmä–käsi-koordinaation hyvänä, isä **Simo Ruusunen** kertoi.

Mitä kaikkea muuta suomalaisen huippuampumaurheilun kuuluu ja mitä kansainväliselle huipulle pääseminen vaatii, kaikesta tästä kerrotaan tämän Urheiluampujan numeron sivuilla. Olympiakomitean uusi huippu-urheiluvastaava Toni Roponen esimerkiksi toteaa toisaalla tässä lehdessä, että ”laji kuin laji, niin kansainvälinen vaatimustaso kovenee koko ajan, koska kymmenet ja kymmenet maat panostavat huippu-urheiluun entistä enemmän”.

Ruusunen perheessä tämä tiedetään hyvin, ja sitä varten töitä tehdään määrätietoisen nousujohteisesti – niin Samuel kuin hänen isoveljensä **Elias** ja Simo-isänsä.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 2/2023

4 Pääkirjoitus: Osumisen iloa.

5 Venäjä-pakotteet. 6 kiperää: Marko Mäkelä.

6 Katsaus huippu-urheiluun: huipulle on monta tietä, 30 000 laukauksen ”säanttö”.

12 Olympiakomitean uusi huippu-urheiluvastaava Toni Roponen.

14 EM-nelosen Emmi Hyrkään kuulumiset.

16 Kalle Hasun viimeinen vuosi ampumaurheilussa.

18 Aktiivinen ja leppoisa Simpeleen Hahlo.

20 Raportti ilma-aseiden Kultahippufinaaleista.

24 Yhteenvedo liittovaltuuston kokouksesta.

26 AsAs voitti Vehasen maljan. Satunurkkaa.

28 Tauno Lindströmille valmentajapalkinto. Koukkin korneri.

30 Noin 20 kysymystä: Sami Airo.

32 Ase-esittely: KMR L-02 Orca.

36 Patruunatestaus.

38 Muistokirjoitus.

40 Nuorisoaukeama. Radoilta kerättyä.

41 Muistokirjoitus.

42 Tiedotuksia ja tapahtumia.

44 Svenska sidor.

46 Sarjakuva * 10 napakkaa: Michael Liljeberg.

47 Finaali: Janne Terkola.

hakuammuntaa

VUOSITTAISEN laukausmäärän ”säanttö” sopii lähes lajiin kuin lajiin. * **Sivu 21**

30 000

Osumisen iloa

Ampumaurheiluliiton sloganiksi muotoutui aikanaan 100-vuotishlavuoden myötä ”osumisen iloa vuodesta 1919”. Tämä lause painettuna liiton taustaseinään tuntui kevään kultahippufinaaleissa Kisakallion urheiluoopistolla enemmän kuin oikealta.

Nuorilta ampujilta näkyi riemukkaita tuuletuksia kisaviivalla ja aitoa iloa hyvästä suorituksesta.

Joukkuekilpailussa joukkuekaverit elivät mukana ja taputtivat selkään upean osuman jälkeen. Ja toki vanhemmat ja muut kannustajajoukot iloitsivat mukana. Upeita tuuletuksia palkintopallilla voi käydä fiilistelemässä vielä liiton Facebook-sivuilta.

Alfred Kordelinin säätiön lasten ja nuorten valmentajapalkinnon vastikään saanut Tauno Lindström Asikkalan Ampumaseurasta totesi, että häntä motivoi lapsilta saatu vilpityn palaute. ”Kun he osuvat kymppiin, heidän riemunsa on käsinkosketeltavaa. Riemua ei pidätellä. Onnistumisen elämykset ovat lapsille tärkeitä.”

Onnistumisen elämykset ovat tärkeitä myös myöhemmin elämässä.

Jostain syystä meillä on taipumus turtua onnistumisiin ja alkaa pitää niitä itsestään selvinä, jolloin epäonnistumiset alkavat näyttäytyä merkityksellisempinä.

Mitä paremmiksi ampujiksi kehitytään, sitä parempia suorituksia aletaan pitää huonoina. Tämä on toki luonnollinen kehitys, mutta oleellista on se, miten hyviin ja huonoihin suorituksiin reagoi.

Unohtuuko hyvästä suorituksesta riemuitseminen? Nähdäänkö vain perustaso, millä pitäisi pystyä ampumaan, ja ne epäonnistumiset, jotka eivät yllä siihen?

KAIKILLE TULEE jossain kohtaa kisaa huono suoritus. Ratkaisevaa on, miten siihen suhtautuu, koska se näkyy myös seuraavassa suorituksessa. Virheitä voi pelätä ja itseään manata epäonnistumisen hetkellä tai sitten voi nauttia onnistumisen tunteesta, jonka vahvistama itseluottamus kantaa huonojenkin suoritusten yli uusiin onnistumisiin.

Tästä voi tehdä myös hieman laajennetun havainnon elämässä, että positiivisiin asioihin huomion suuntaaminen ylläpitää hyvää fiilistä, motivoi eteenpäin ja tuottaa parempaa lopputulosta.

Sorrumme samaan turtumiseen valitettavan usein myös seuratoiminnassa. Hyvin menneistä asioista ja onnistumisista ei aina muisteta kiittää ja antaa positiivista palautetta, mutta auta armias, jos on jokin epäkohta tai virhe tapahtunut, niin siitä kyllä tulee palautetta. Kriittikkäkin saa ja pitääkin antaa, jotta asioita voidaan kehittää, mutta se pitää tehdä rakentavasti ja unohtamatta mainita positiivisia asioita.

Muistetaan nähdä positiiviset asiat ja levitetään niistä syntyvää positiivista fiilistä ympäristöömme. Se tarttuu, ja kaikilla on mukavampaa. Koska sitähän ampumaurheilun pitää olla: mukavaa ja positiivisia fiiliksiä tuottavaa, osumisen iloa.

Glädjeträffar

Sportskytteförbundets slogan blev i samband med 100-årsjubileumsåret ”osumisen iloa vuodesta 1919” (glädjeträffar ända sedan 1919). Att se den här frasen på förbundets bakgrundsvägg kändes under vårens Guldkornsfinaler i Kisakallio idrottsinstitut mer än rätt.

De unga skyttarna firade och uppvisade äkta glädje efter bra prestationer. Lagtävlingen ryckte med lagkamraterna, som gav skytten en klapp i ryggen efter en fin prestation. Föräldrarna och andra hejklacker deltog givetvis också i glädjeruset. De fina segergesterna på prispallen kan fortfarande skådas på förbundets Facebooksida.

Tauno Lindström från Asikkalan Ampumaseura, som nyligen fått Alfred Kordelins stiftelses pris för barn- och ungdomstränare, konstaterade att han motiveras av den uppriktiga responsen han får av barnen. ”När de träffar tian är deras glädje påtaglig. De håller inte tillbaka. Det är viktigt för barn att få uppleva framgång.”

Framgångsupplevelser är viktiga också senare i livet. Vi har av någon orsak en tendens att bli avtrubbade för framgångar och börja ta dem för givna, och då börjar misslyckanden kännas större. Ju bättre vi blir som skyttar, desto bättre prestationer börjar vi anse vara dåliga. Den här utvecklingen är naturlig, men det som är av betydelse är hur vi reagerar på bra och dåliga prestationer. Glömmer vi att glädjas

över goda resultat? Ser vi endast en grundnivå som vi ska klara av och misslyckanden som inte når denna nivå?

ALLA RÅKAR i något skede av en tävling ut för en dålig prestation. Det som är avgörande är hur man förhåller sig till den, för det avspeglar sig på den prestation som följer. Man kan vara rädd för misstag och förebrå sig själv när man misslyckas, eller så kan man njuta av känslan av att lyckas, vilket ger en ett självförtroende som bär över sämre prestationer till nya framgångar.

Samma sak gäller också i livet överlag: om man fokuserar på positiva saker upprätthåller man en god känsla och är motiverad att gå vidare och når bättre resultat.

Samma avtrubning drabbar oss beklagligt ofta också i föreningsverksamheten. Vi kommer inte alltid ihåg att tacka och ge positiv respons när något gått bra eller vid framgång, men om något däremot inte är som det ska eller om något gått snett så är responsen garanterad.

Man får och man ska ge kritik så att saker kan förbättras, men det måste göras på ett konstruktivt sätt och utan att man glömmer att också nämna det positiva.

Vi ska komma ihåg att se de positiva sakerna och sprida den positiva känsla de orsakar i vår omgivning. Det smittar av sig och gör alla gladare. Det är ju det som sportskytte ska gå ut på: glädjeträffar som ger en fin och positiv känsla.

ANNE LAURILA
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Sopivalla sykkeellä.

Venäläisten ja valkovenäläisten kanssa ei kilpailla

Ampumaurheiluliiton hallitus on linjannut, että suomalaiset ampumaurheilijat eivät osallistu kilpailuihin, joihin päästetään ja joissa kilpailee venäläisiä ja valkovenäläisiä urheilijoita.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton hallitus on linjannut, että suomalaiset ampumaurheilijat eivät osallistu kilpailuihin, joihin päästetään venäläisiä tai valkovenäläisiä urheilijoita. Linjaus koskee kaikkia liiton lajeja.

Linjaus herätti jonkin verran kyselyä rajatapauksista, joten hallitus sittemmin tarkensi päätöstään. Se tarkoitti, että suomalaisten urheilijoiden osallistumiskielto koskee myös kisoja, joissa on ilman maatumnuksia ja hymnejä kilpailevia venäläisiä/valkovenäläisiä.

Suomalainen ei myöskään saa osallistua kilpailuun niin sanottuna neutraalina ampujana eli ilman maatumnuksia.

JOS URHEILIJÄ päätöksestä huolimatta lähtee kilpailuihin, tulkitaan se liiton päätösten rikkomiseksi ja viedään Ampumaurheiluliiton

Venäjä ja Valko-Venäjä eivät osallistuneet esimerkiksi Tallinnassa maaliskuussa järjestettyihin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

kurinpitovaliokuntaan.

Päätösten rikkomiseksi tulkitaan vain päätöksen jälkeiset toimet, eli rangaistavaksi ei tule esimerkiksi tilanne, jossa urheilija on osallistunut ESC Air cup -etäkilpailuun ennen hallituksen päätöstä ja vetäytynyt sen jälkeen kilpailusta.

Tapauksissa, joissa urheilija on ennen hallituksen päätöksen tekemistä ilmoittautunut kilpailuihin, joihin on osallistumassa ve-

näläisiä/valkovenäläisiä urheilijoita, ja ostanut muun muassa lentolipun, tulee urheilijan itse selvittää rahojen takaisin saaminen kilpailun järjestäjältä, lentoyhtiöltä, majoituspaikasta ja vakuutusyhtiöltä ja muilta vastaavilta tahoilta ja hakea mahdolliset palautukset.

Sen osuuden, mitä urheilija ei saa takaisin muualta, maksaa Ampumaurheiluliitto. Hallituksen päätöksen jälkeen toteutettuja peruutuskelvottomia kustannuksia ei korvata. ⚙️

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

MARKO MÄKELÄ on kotiseuransa Lappajärven Ampujien varapuheenjohtaja sekä SAL:n liittovaltuutettu, Pohjanmaan alueen puheenjohtaja, nuorisovaliokunnan jäsen ja kiväärin teho-ryhmävalmentaja. Hän oli Kultahippufinaaleissa juryn puheenjohtajana ja kuuluttajana.

LASSI PALO

1 Mistä ammennat aikaa ja energiaa niin siviilityöhösi kuin kaikkiin ampumaurheilun tehtäviisi?

Koen mielekkääksi ottaa haasteita vastaan eli itseäni haastamalla ja onnistumisten kautta.

2 Millaisena pidit Kisakalliossa järjestettyjä Kultahippufinaaleja?

Onnistuneina! Oli kiva olla mukana koronatauon jälkeen.!

3 Mihin asiaan olit erityisen tyytyväinen?

Järjestelyt toimivat, fiilis oli hyvä ja liiton väkeä oli ilahduttavan paljon paikalla.

4 Mitä KH-finaaleissa pitäisi korjata ensi vuodeksi?

Kaatuivat taulut joukkuekisoihin ehdottomasti takaisin.

5 Entä suomalaisen ampumaurheilun tilanne juuri nyt?

Positiivisia asioita on tapahtunut, ja eteenpäin mennään monessakin asiassa.

6 Kuinka monta suomalaista ampumaurheilijaa nähdään Pariisin olympialaisissa 2024?

Toivoisin näkeväni kaksi kivääriampujaa, yhden pistooliampujan ja kolme haulikkoampujaa.

LASSI PALO

Huipulle on monta tietä m

Ampumaurheilu ammattimaistuu koko ajan. Menestys vaatii aikaa ja sitoutumista.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton kivääri- ja pistoolilajien maajoukkueen ampumajärjestäjät ja heidän henkilökohtaiset valmentajansa pohtivat maaliskuussa aamupäivän ajan, miten päästään kansainväliselle huipulle.

Vaikka osanottajat olivat vain yhdestä Ampumaurheiluliiton lajista, pätevät samat ”lainalaisuudet” kaikkiin muihinkin liiton lajeihin.

Turussa järjestetyn tilaisuuden puhujia olivat Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen**, kivääri- ja pistoolilajien päävalmentaja **John Leighton-Dyson** ja kiväärin lajivalmentaja **Joni Stenström** sekä useissa eri valmennustehtävissä toiminut **Kimmo Yli-Jaskari**. Lisäksi kuultiin lyhyet puheenvuorot Turun Seudun Urheiluakatemian asiantuntijoilta.

– Etälinkillä on lisäksi mukana kaikkiaan kahdeksantoista osallistujaa. Mahtavaa, että niin moni on päässyt mukaan tähän tilaisuuteen! Toiveeni on, että meillä olisi aika ajoin tällaisia infoja, Häyrinen sanoi ja muistutti urheilijoiden valmentajia siitä, että maajoukkueleireille on aina avoin pääsy:

– Kaikki ovat tervetulleita seuraamaan tai osallistumaan aina, kun se teidän aikatauluihinne sopii.

Häyrinen muistutti myös SAL-valmentajaverkoston toiminnasta. Verkosto tukee valmentajien, seurojen, alueiden ja liiton valmennusryhmien valmentajien välistä yhteistyötä ja lisää vuorovaikutusta eri toimijoiden välillä. Verkoston tapaamisissa hyödynnetään myös maajoukkuevalmentajien uusinta tietotaitoa. SAL-valmentajaverkosto on Suomen Valmentajien jäsenkerho.

– Se on verkosto, johon toivomme teitä mahdollisimman isolla joukolla mukaan keskustelemaan ja vaihtamaan ajatuksia siitä, missä suomalaisessa ampumaurheilussa mennään

HÄYRINEN NÄYTTI työsopimuksensa toisen kohdan: ”Valmennuksen johtaja vastaa ampumaurheilun kansainvälisestä menestyksestä. Painopisteenä ovat ISSF-lajit. Menestymisen tärkein kriteeri on olympiamenestys ja siihen liittyvänä olympialaisiin saavutettujen paikkojen lukumäärä.”

– Haluan tehdä selväksi kaikille sen, mikä minun ”tulokulmani” huippu-urheilutoimintaan on ja mitä viestiä vien edelleen valmentajille. Pääsy mukaan maailmancu-

John Leighton-Dyson ja Joni Stenström kansainvälisessä huippu-urheilutapahtumassa eli ilmassa.

Ville Häyrinen on toiminut Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajana viime syksystä lähtien. Kuvassa hän on maaliskuussa Tallinnassa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

piin, MM- tai EM-kilpailuihin ei siis ole oikeastaan tavoite, vaan tavoitteet ovat aika paljon korkeammalla.

Häyrinen kertoi näkemyksensä siitä,

minkä pitäisi olla lähtökohta huippu-urheiluun: sen, että urheilun pitää olla elämän kolmen tärkeimmän asian joukossa.

– Jokaisella meistä on varmasti urheilua

utta ei oikotietä

-aseiden EM-kilpailuissa maaliskuussa Tallinnas-

"Jokaisella meistä on varmasti urheilua tärkeämpiä asioita, mutta kovin montaa niitä ei voi olla."

Ville Häyrinen

tärkeämpiä asioita, mutta kovin montaa niitä ei voi olla, jos aikoo priorisoida huippu-urheilumenestyksen korkealle tai aikoo sitä tavoitella ja realistisesti ajatella, että sen voi saavuttaa, Häyrinen sanoi ja jatkoi:

– Silloin kun joku asia on prioriteettista Top3:ssa, se tarkoittaa sitä, että aika moni muu asia on saatava sovitettua ja rakennettua sen tärkeän asian ympärille. Eli aika moni asia huippu-urheilijan elämässä rakentuu urheilijana olemisen ympärille ja sen ehdoilla.

On tietysti jokaisen urheilijan päätettä-

vissä, mitkä ovat sellaisia uhrauksia, joita voi tehdä tai jotka eivät ole mahdollisia. Mutta jos urheilu on tärkeysjärjestyksessä ”jossain sijoilla 5, 6 tai 7”, Häyrisen mukaan tuolloin tuskin puhutaan enää huippu-urheilusta, vaan pikemminkin harrastuksesta.

JONI STENSTRÖM on samoilla linjoilla Häyrisen kanssa. Stenström kehotti urheilijoita muistamaan sen, että kun suunnittelee elämää ja urheiluun liittymättömiä menoja, aina pitää ottaa huomioon urheilu.

– Aina pitäisi miettiä miten tämä tai tämä vaikuttaa urheiluun. Esimerkiksi: kun suunnittelee reissua jonnekin, joutuuko olemaan poissa maajoukkojen leiriltä? Se ei olisi ihan optimaalinen tilanne. Kaikki tekeminen pitäisi siis rytmittää urheilun ympärille.

Stenström painotti sitä, että ampumaurheilu ammattimaistuu koko ajan. Se on yhä useammille ammatti eli työ. Suomessa työviikko on yleensä 37,5 tuntia, mutta sitä ei harjoittelussa vaadita – ainakaan vielä, Stenström totesi.

– Jos urheilija tekee 37,5 tunnin työviikkoja, joskus pitää olla myös alle 30 tunnin viikkoja. Urheilijan viikko on silti seitsemän päivää, vaikka harjoittelisi vain viitenä päivänä, toisaalta taas työtunnitkin jakautuvat seitsemälle, eivät viidelle kuten arkityössä. Pitää siis muistaa se, että urheilijana ollaan seitsemän päivää viikossa.

Stenström jatkoi puhuttelevan yksinkertaisia laskutoimituksiaan, kun hän vertaili normaalia työviikkoa ja urheilijan viikkoa: kun käy töissä, niin 37,5 työtuntia jakautuu viidelle päivälle, jonka jälkeen on kaksi vapaapäivää.

– Raskaan työviikon jälkeen seuraava viikko ei ole kuitenkaan vapaa. Jos urheilijasta tuntuu siltä, ettei jaksa, niin tehtäviä pitää muokata seuraavalle viikolle tai tehtävä kevyempi viikko. Sekin pitää muistaa, että vaikka ihmiset tekevät kovia fyysisiä töitä, niin he tekevät niitä joka viikko, ympäri vuoden – vuosilomia lukuun ottamatta koko ajan.

”Valmennus on teitä [urheilijoita] varten.” Tätä Ampumaurheiluliiton valmennuksen johto on painottanut aina ja painotti nytkin, sillä ilman urheilijoita ei olisi valmentajiakaan. Haluamme auttaa urheilijoita, valmentajat korostivat. Avainsanoja ovat tukeminen, neuvojen antaminen ja resurssien luominen.

VALMENTAJAT toivat tilaisuudessa esiin myös muiden lajien harjoitusmääriä ja tapoja toimia. Esimerkkeinä mainittiin uinti, voimistelu ja taitoluistelu, joissa jo nuorten urheilijoiden päivärytmit on aina suunniteltu urheilun ympärille. Aamutreenien jälkeen mennään vaikka kouluun ja illansuussa palataan taas harjoitusten pariin. Tuntitheykset ovat lajeissa hyvin samanlaisia, ja ne

”Ylläpidämme uskottavaa huippu-urheilutoimintaa”

AMPUMAUURHEILULIITON valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** selvitti kivääriampujille ja heidän taustajoukoilleen lyhyesti sen, mitä liiton huippu-urheilutuki käytännössä on.

Huippu-urheilun budjetti on hivenen yli miljoona euroa, joka sisältää opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) ja Olympiakomitean tuet.

KAIKKIEN LAJIEN urheilijatuet ovat 210 000 euroa. Arvokisabudjetti on 160 000 euroa.

– Kokonaisuutena ei tuosta muutu, sillä se on aika kiveenhakattu. On myös tärkeää ymmärtää, miten asiat vaikuttavat toisiinsa eli se, että me Ampumaurheiluliittona ylläpidämme uskottavaa huippu-urheilujärjestelmää, vaatii kaikkia edellä mainittuja asioita. Se, että vain antaisimme euroja urheilijoille, ei ole uskottavaa huippu-urheilutoimintaa. Ammattilaisia meistä aika harva vielä on, mutta ammattimaisuus on yksi tavoitteistamme, Häyrinen linjasi.

ovat ammunnan kaltaisia taitolajeja, jotka vaativat verrattain paljon harjoitustunteja, Häyrinen ja Stenström totesivat.

– Kun sitten levätään, niin yritetään levätä niin sanotusti täysillä. Kun sulkee ajatukset pois urheilusta, silloin palautuu parhaiten.

Stenströmin mukaan se voi olla vaikeaa, mutta jokaisen pitää yrittää löytää tapa, jolla saa niin sanotusti aivot narikkaan. Se voi olla opiskelua tai työntekoa tai mitä vain, Stenström sanoi.

Häyrinen toivoi urheilijoilta myös ajatuksia ja toiveita siitä, mitä he valmennukselta haluavat.

– Jos on jotain, missä koette, että valmennus voi auttaa, niin sanokaa se ihmeessä ääneen. En lupaa, että toiveet toteutuvat heti tällä tai ensi viikolla, mutta isossa kuvassa me kyllä pystymme töitä tekemään toiveiden toteuttamiseksi tai ainakin menemään niitä kohti. 🌱

Miten päästä kansainväliselle huipulle?

"Kun opimme jatkuvasti uutta, opimme myös voittamaan", sanoo lajivalmentaja.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton kivääri- ja pistoolilajien päävalmentaja **John Leighton-Dyson** on kirjannut vaiheet, jotka tekemällä voi päästä kansainväliselle huipulle.

Ensin pitää oppia ampumaan. Sitten pitää oppia kilpailemaan ja suoriutumaan, ampumaan paremmin sekä kilpailemaan ja suoriutumaan paremmin. Näiden vaiheiden jälkeen on jatkettava oppimista – ja lopulta oppia voittamaan.

– Avainasia on jatkuva oppiminen. Jos lakkaamme oppimasta – kuka tahansa meistä – on aika astua sivuun. Mieli on pidettävä avoimena ja asenne myönteisenä. Meidän kaikkien pitää tarkkailla ympäristöä ja suodattaa samaamme tietoa ja napattava talteen kaikki itselle hyödyllinen tieto.

Leighton-Dyson tiivistä: "Kun opimme jatkuvasti uutta, opimme myös voittamaan."

– Ensin paikallisella tasolla, sitten alueellisella ja kansallisella tasolla ja lopulta myös kansainvälisellä tasolla. Näin kipuamme vähitellen kohti huippua.

LEIGHTON-DYSON kertoi, että vuonna 1988 järjestettyjen Soulin olympialaisten jälkeen seitsemän prosenttia mitaleista – eli 3–4 mitalia joka olympialaisissa – on mennyt urheilijoille, jotka eivät ole kuuluneet lajinsa suosikkeihin ja selvittäneet tiensä niukasti finaaleihin.

– Heillä on ollut hyvä työpäivä "toimistossa", ja he ovat nousseet ratkaisevalla hetkellä esiin ja voittaneet mitalin. Hyvä niin, mutta sittemmin heistä ei ole kuulunut juuri mitään. Suurin osa eli 93 prosenttia olympiamitalisteista on käynyt alussa mainitsemani vaiheet läpi ja oppinut kovan työnsä ansiosta. Lopulta he menestyvät ja voittavat arvokisamitaleja säännöllisesti.

Leighton-Dysonin mukaan joskus käy siis niin, että urheilija herää ensimmäisissä olympialaisissaan ja voittaa myöhemmin samana päivänä heti mitalin. Hienoa, hän sanoo, mutta:

John Leighton-Dyson

– Me emme kuitenkaan ole tällaisessa pelissä mukana, vaan oppimassa näitä eri vaiheita.

ENTÄ MITKÄ OVAT ne olennaiset henkilökohtaiset ominaisuudet, joita voittaminen edellyttää? Leighton-Dyson kehottaa kaikkia urheilijoita tutkimaan itseään ja pohtimaan, miten valmentajat voivat auttaa heitä kehittymään.

Päävalmentaja tietää, mistä puhuu, sillä hän on ollut ampumaurheilussa mukana 54 vuoden ajan. Leighton-Dyson oli kirjannut seuraavat ominaisuudet: maltti (positiivisuus, fokus, läsnäolo), itseluottamus ja -tunto, periksiantamattomuus, rohkeus ottaa riskin epäonnistua ja löytää keinon voittaa ja kyky kuunnella itseään (lepo ja virkistyttyminen).

– Itseluottamus ja -tunto ovat polttoainetta, jotka vievät teitä eteenpäin. Jos polttoainetta ei ole, ei matka etene. Urheilijalla on siis oltava tätä polttoainetta, ja hänen on tuotava se mukanaan näihin "bileisiin". Hänen on uskottava itseensä: "Minä osaan tämän homman!"

Leighton-Dyson painottaa myös sitä, ettei pidä koskaan antaa periksi. Ei, vaikka ampuisikin ysin. Oppimista on vain jatkettava positiivisin mielin.

– Taustalla on paljon asioita, esimerkiksi urheiluun käytetty aika ja raha. Urheilijan on myös hillittävä itseään ja muistettava levätä riittävästi. Minä nukun vain kolme

Euroopan
huiput kilpailivat
maanosan mesta-
ruuksista Tallinnassa
maaliskuussa.

Millainen ero on kurottavana?

Ampumaurheiluliiton kivääri- ja pistoolilajien päävalmentaja **John Leighton-Dyson** tuo esiin myös suomalaisten kivääriampujien eron kansainvälisten kisojen finaaliin eli kahdeksan parhaan joukkoon. Millainen piste-ero suomalaisilla on kurottavanaan, jotta he nousisivat maailman valiodien joukkoon?

– Jos urheilija ei pääse finaaliin, ei hän voi voittaa mitaliakaan, Leighton-Dyson totesi yksinkertaisen faktan.

Tokion olympialaisten jälkeen järjestetyissä kansainvälisissä arvokilpailuissa parhaat suomalaiset miehet ovat jääneet ilmakivääriissä 3–9,9 pisteen päähän kahdeksan parhaan finaaleista. Naisten ilmakivääriissä ero on ollut nolosta 11,8 pisteeseen.

Miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa (3x20 ls) ero on ollut 5–14 pistettä ja naisten vastaavassa kilpailussa 10–13 pistettä.

– Tällaiset erot meillä on kurottavana kiinni. Nämä siis koskivat viimeksi kulunutta vuotta.

POIKIEN ILMAKIVÄÄRISSÄ ero on ollut 8–9 pistettä ja tyttöjen ilmakivääriissä 0–12 pistettä. Asentokilpailussa ero finaaliin on ollut 11–18 ja 10–25 pistettä.

– Paljon eroa, paljon työtä, paljon uhrauksia. Viimeinen kommenttini kuuluukin: nämä erot näyttävät todellisuudessa, missä suomalaisessa kivääriammunnassa ollaan. Ne näyttävät myös sen, miksi meidän pitää tehdä muutoksia, jotta voisimme jatkossa voittaa.

Fakta

✗ KV- KILPAILUJEN FINAALIRAJOJA (KESKIARVO/KIVÄÄRI)

- ✗ Miesten ilmakivääri: 628,4
- ✗ Naisten ilmakivääri: 628,9
- ✗ Miesten asentokilpailu: 590
- ✗ Naisten asentokilpailu: 588

✗ 10 000 TUNNIN MATKA PALKINTOKOROKKEELLE – HARJOITUSTUNNIT VIIKOSSA:

- ✗ 37h/vko kuuden vuoden ajan
- ✗ 30h/vko 7,5 vuoden ajan
- ✗ 25h/vko 9 vuoden ajan
- ✗ 20h/vko 11 vuoden ajan

jatkuu

tuntia, mutta kukaan teistä ei selviä niin vähillä unilla. Olemme siis kaikki erilaisia. Siksi meidän kaikkien on löydettävä itselle sopivat tavat toimia ja pidettävä niistä kiinni.

LEIGHTON-DYSONIN lista jatkui: hallitse hallittavissa olevat asiat, ole joustava ja itse-tietoinen ja opi jatkuvasti.

– Älä siis pohdi asioita, joihin et voi vaikuttaa. Kun vartut ja kehityt ampujana, et ole enää samanlainen urheilija kuin olit joitakin vuosia aikaisemmin. Hyväksy siis myös muutoksia voittaaksesi ja hae tietoa ja kokemuksia. Käy esimerkiksi katsomassa oman lajisi finaaleja, ja tarkkaile, mitä ampujat niissä tekevät. Kuunteleminen ja puhuminen ovat myös tärkeitä taitoja, päävalmentaja viestitti urheilijoille.

– Miksi painotan näitä asioita? Siksi, että maailma muuttuu ja ampumaurheilukin kehittyy koko ajan. Esimerkiksi Intian maailmancupissa naisten ilmakiväärin 14-vuotias voittaja ampui 10,6:n keskiarvolla jokaisen finaalilaukauksensa. Hänellä on kolmen vuoden ura takanaan.

Leighton-Dyson nosti esiin myös sanan valmennettavuus. Kaikista valmentajista ei tarvitse pitää eikä kaikkia tarvitse rakastaa, mutta valmentajia kannattaa kuunnella, koska heillä saattaa olla se urheilijan menestyksen ”avain” annettavanaan, hän korosti.

– Kommunikointi on kaiken toiminnan sydän. Kuunnelkaa, neuvokaa ja auttakaa siis myös toisiaan.

Tärkeä ominaisuus on myös vahva työ-moraali. Leighton-Dyson kehottaa urheilijoita myös poistumaan mukavuusalueeltaan sekä sitoutumaan henkilökohtaisten tavoitteiden saavuttamiseen ja esteiden ja petty-mysten voittamiseen.

Suomi hävisi tyttöjen ilmakiväärin EM-joukkuekilpailun pronssiottelussa Unkarille 8–16 ja sijoittui kuudenneksi Tallinnassa. Joukkueessa ampuivat Essi Heiskanen (vas.), Viivi Kemppi ja Alexandra Rosenlew.

– Pettymyksiä tulee, koska aina ei voi voittaa. On vain mentävä eteenpäin ja mietittävä joka päivä, miten voi kehittyä paremmaksi urheilijaksi. Ja tehtävä koko ajan erittäin paljon töitä!

LEIGHTON-DYSONIN mukaan tärkeää on myös kokonaisvaltainen lähestymistapa kaikkiin harjoitteluun osatekijöihin, kuten fyysiseen, tekniseen, psyykkiseen ja taktiseen harjoitteluun. Jos rakennuksen, perustukset eivät ole kunnossa, se voi romahtaa, hän vertasi.

– Pyri siis aina saavuttamaan ja vapauttamaan potentiaalisi!

Leighton-Dyson kysyi lopuksi mikä on menestyksen hinta. Hän palautti ensin mie-

liin moninkertaisen yleisurheilun olympiavoittajan Carl Lewisin sanat: ”On kolme helppoa askelta tulla olympiavoittajaksi: päättää mitä haluat, laske mitä se maksaa ja vaatii – ja maksa hinta.”

Päävalmentaja vastasi sitten kysymykseensä: menestys vaatii kovia valintoja, uhrauksia ja täydellistä sitoutumista.

– Tehdyt uhraukset maksavat itsensä joskus takaisin. Kun urheilija hakee töitä urheilu-uransa päätyttyä ja CV:ssä lukee olympiavoittaja tai maailmanmestari, olen varma, että hakemus pistää työnantajan silmiin ja hän haluaa varmasti keskustella tällaisen hakijan kanssa. Hakija kun on osoittanut olevansa määrätietoinen, sitoutunut ja valmis kovaan työhön. 🌱

Juha Hirvi ampumaurheilun asiantuntijaksi

Teksti & kuva LASSI PALO

Juha Hirvi aloitti toukokuun alussa Ampumaurheiluliitossa asiantuntija-tehtävissä. Tehtäviin kuuluvat erilaiset ampumaurheilun pr-, edustus-, asiantuntija-, koulutus- ja tukitehtävät.

Niitä ovat muun muassa kisamatkojen johtaminen, Kesäuniversiadi Kiinassa ja Masters-kilpailut Tanskan Aarhusissa.

Hirvi osallistuu myös syyskuussa järjestettävään Olympiapäivään ja SAL:n valmentajaseminaariin. Hänet nähdään myös nuorten kesäleirillä Kisakalliossa ja tehoryhmien yhteisleirillä Tyrriissä kesäkuussa.

– Olen viettänyt suuren osan elämästäni ampumaurheiluyhteisössä. Siihen on kiva palata, Hirvi sanoi huhtikuun viimeisellä viikolla.

Hirvi osallistui jo aiemmin huhtikuussa Kisakalliossa järjestettyihin Kultahippufinaaleihin.

Ampumaurheiluliitto on hakenut ja saanut palkkaukseen sataprosenttisen palkkatuen.

Juha Hirvi oli mukana ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa tsemppaamassa nuoria ampumaurheilijoita ja keskustelemassa laji-ihmisten kanssa.

30 000 laukausta

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** on kehittänyt 30 000 laukausten ”säännön” harjoittelun toteuttamisen pohjaksi. Kiväärin lajivalmentaja **Joni Stenström** allekirjoittaa sen ”täysin”.

– Lajissa kuin lajissa pitäisi ampua vähintään tuo 30 000 laukausta vuodessa. Lisäksi tulevat vielä pito-, kuiva- ja oheisharjoittelut. Ville on laskenut määrän yhdentoista kuukauden mukaan. Oheisesta taulukosta voi katsoa, mitä se tarkoittaa päivä-, viikko- ja kuukausikohtaisesti, Stenström sanoi Turussa kivääriampujille järjestetyssä info-tilaisuudessa.

Stenström ja Häyrinen muistuttivat ampumaurheilijoita ja valmentajia siitä, että harjoittelua on jaksotettava niin, että kovia treeniviikkoja myös maajoukkueleirien ulkopuolella ja lepoviikkoja. Jokaisen urheilijan arki kun on se, mikä tekee sen ratkaisevan eron.

HÄYRINEN JA Stenström puhuivat myös harjoittelun laadusta ja määrästä. He ottivat esimerkin, jossa ampuja A harjoittelee kaksi kertaa viikossa sata laukausta kerrallaan. Ampuja sanoo, että laatu on aina sataprosenttista. Ampuja B puolestaan treenaa kuusi kertaa viikossa 150 laukausta kerrallaan, mutta sanoo, että muutamat laaukukset ovat ”vähän heikkoja suorituksia”.

Ampuja A ampuu noin kymmenentuhatta laukausta vuodessa, mutta kaikki laaukukset ovat laadukkaita. Ampuja B ampuu todella paljon eli lähes 47 000 laukausta, mutta tunnustaa että niistä 5000 laukausta on niin sanottuja heikompia suorituksia.

– Esimerkeistä voi miettiä, kuka kehittyy eniten ja kumpi on urheilijana valmennettavampi. Ampuja B harjoittelee siis keskimäärin kuusi kertaa viikossa, mikä tarkoittaa sitä, että siinä voi rakentaa melko ison vaihteluvälin harjoitteluun. Se voi olla jollain viikolla kaksitoista kertaa ja jollain viikolla yksi kerta. Pitää muistaa sekin, että ilman määrää ei ole laatua. Määrää on siis oltava pohjalla, jotta pystyy tekemään laatua, Häyrinen painotti ja painotti, että esimerkki on hivenen kärjistetty.

VALMENTAJAKAKSIKKO kehotti myös miettimään harjoittelun jaksottamista neljä viikkoa kerrallaan, koska sillä saisi harjoitteluun vaihtelua ja monipuolisuutta. Esimerkin mukaan olisi yksi kova viikko, jonka aikana olisi kymmenen treeniä ja ammuttaisiin noin 1600 laukausta. Sen jälkeen olisi keskikova viikko eli kuusi lajitreeniä (800 laukausta). Kevyen viikon aikana olisi kaksi tai kolme harjoitusta, joissa ammuttaisiin 300–400 laukausta. Kuukauden harjoi-

Yksi vuoden tuhansista laukauksista.

30 000:n laukausten sääntö

- ✘ Sopii lähes lajiin kuin lajiin.
 - ✘ Määrä, joka vaatii jo suunnittelua ja sovittelua.
 - ✘ Mahdollistaa riittävän porras-tuksen levon ja kovan harjoittelun välillä. Vaatii kovia päiviä/viikkoja.
- Laskennallisesti:
- ✘ 100 / päivä
 - ✘ 700 / vko
 - ✘ 2800 / kk
 - ✘ Keskimäärin läpi vuoden (11 kk).
 - ✘ Lepoviikko tarkoittaa toista 1400 ls viikkoa.
 - ✘ 4 viikon jaksotus: helppoa, kova, lepo, 2 x keskikovaa
 - ✘ Kilpailukausi vrt. harjoituskausi, ero selkiytyy.

tusjakson päättäisi keskikova viikko, jonka aikana olisi viisi harjoitusta ja ammuttaisiin 900 laukausta.

– Mahdollista on myös muokata harjoitusten sisältöjä paljon. Samalla pysyy myös mielenkiinto yllä eli kuten on usein todettu, vaihtelu virkistää.

Urheilijoita ja valmentajia muistutettiin myös aamuharjoitusten mahdollisuudesta. Jos aamuun pystyisi lisäämään vaikka puolitoista tuntia harjoittelua kaksi kertaa viikossa, se tarkoittaisi 156 harjoitustuntia vuodessa. Laukauksina se tarkoittaa noin 10 000 laukausta vuodessa.

– Jaksako herätä kaksi kertaa viikossa kaksi tuntia normaalia aikaisemmin? Minä olin lukioaikana kaksi kertaa viikossa radal-

la ennen aamuseitsemää. Aamutreenit ovat mahdollisia esimerkiksi Turun urheiluakatemiasa Kerttulin lukiossa, Stenström sanoi.

Stenström jatkoi siitä, mihin Häyrinen jäi:

– Harjoittelu on sovittava muuhun elämään. On siis mietittävä se aiemmin mainittu Top3-tärkeyslista eli mietitään, milloin harjoitellaan, opiskellaan tai käydään töissä ja milloin tavataan kavereita ja ollaan perheen kanssa. Urheilijan vastuulla on paljolti se, miten kaikki lopulta toteutetaan. Toki myös valmentaja on mukana suunnittelussa, mutta urheilijahan aina silti sitten lopulta toteuttaa suunnitelman. Valmentajat eivät voi ampua urheilijoiden puolesta.

YHDEKSÄNNEN VUODEN opiskelijaksi itseään kutsunut Stenström muistutti myös työ- ja opiskelijajoustoista – toki opiskelija työpaikasta riippuen.

– Ainakin oman kokemukseni perusteella joustoa löytyy. Kannattaa tuoda esiin esimerkiksi se, että on lajinsa huipulla ja menossa on olympiaprojekti. Se ei juurikaan auta, että sanoo ammuskelevansa ja käyn välillä maailmalla kisoissa. Pitää tuoda oikeasti esille se, mitä tavoittelee.

Stenströmin kokemusten mukaan se on ”enemmän uskottavaa” myös opiskelija- tai työpaikalle.

– Toivottavasti tilanne ymmärretään siellä sitten paremmin. Lisäksi voi tuoda esiin sen, että jos mahdollista, voisi tarjoutua suorittamaan etänä opintoja, jos maajoukkueleirin kanssa on päällekkäin joku pakollinen luentosarja, tai voiko tehdä jotain korvaavaa siihen tilalle. Jos leirin jälkeen on pari lepöpäivää, niiden aikana on aikaa tehdä opiskelujuttuja. 🌱

”Vaatimustaso vain kovenee”

Huippu-urheiluvastaava Toni Roponen tutustui ampumaurheiluun ja trapin maajoukkueampujiin Orimattilassa.

Tekstit & kuvat LASSI PALO

Toni Roponen, 49, on monille urheilua seuraaville tuttu nimi ja kasvo, sillä hän toimi useiden vuosien ajan Yle Urheilun hiihtolajien asiantuntijana. Nyt hän tulee tutuksi myös ampumaurheiluväelle, sillä hänet nimettiin viime joulukuussa Olympiakomitean huippu-urheiluyksikköön yhdeksi neljästä huippu-urheiluvastaavasta. Roposen vastuulla on kaksitoista lajia, joista yksi on ampumaurheilu.

Hän toimii ampumaurheilun parissa työparina yhdessä toisen lajiryhmävastaavan, Liisa Ahlqvist-Lehkosuon kanssa. Ahlqvist-Lehkosuo kävi helmikuussa tutustumassa kiväärin toimintaan ja harjoitteluun Turussa.

Roponen oli alkuvuoden ajan tiiviisti yhteydessä Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajaan **Ville Häyriseen**, ja huhtikuussa hän tutustui trapiin ja trap-ampujiin Orimattilassa.

– Minun tehtävänäni ei ole valmentaa, vaan ”sparrata” Villeä ja valmentajia, haastaa heitä ja miettii yhdessä, miten ampumaurheilua ja -urheilijoita viedään eteenpäin kohti kansainvälistä menestystä, Roponen sanoi Orimattilan aurinkoisella radalla.

Olympiakomitean verkkosivujen mukaan ”huippu-urheiluyksikkö johtaa ja koordinoi suomalaisen huippu-urheiluverkoston toimintaan, mukaan lukien vammaishuippu-urheilun”. Lisäksi se vastaa yhdessä lajiliittojen kanssa pitkän aikavälin huippu-urheilumenestyksestä. Yksikkö vastaa myös joukkueiden valmistelusta ja lähettämisestä 15 monilajiseen arvokilpailuun kunkin nelivuotisen olympiadin aikana.

SUOMEN OLYMPIAKOMITEAN uudistumisprosessi eteni viime vuonna suunnitellusti. Se uudisti johtamistaan, päivitti sääntöjään ja toimeenpani ulkopuolisten arvioiden suosittelemat toimenpiteet vastuullisuuden ja hyvän hallinnon totuttamiseksi.

Osana uudistumista päätettiin myös huippu-urheiluyksikön uudelleenorganisoinnista, jonka tarvetta puolsivat viime kesänä valmistunut suomalaisen huippu-urheilun ulkoinen arviointi ja Olympiakomitean omat sisäiset arvioinnit.

Uudessa toimintatavassa huippu-urheiluyksikköön rakentui kaksi toiminnallista kokonaisuutta. Laji- ja kisaohjelmien kokonaisuudesta vastaa **Leena Paavolainen** ja toimintaympäristöjen ja osaamisen ko-

konaisuudesta **Antti Paananen**. Näiden päälinjojen alle siirtyivät aiempien urheilukatemiaohjelman, osaamishjelman, huippuvaiheen ohjelman ja kisaohjelman keskeiset sisällöt ja toiminnot. Paavolainen on toiminut aiemmin Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajana.

– Huippu-urheiluyksikkö on nyt toiminut kymmenen vuoden ajan, ja huippu-urheilun tulokset ovat viime vuosina olleet nousujohteisia. Jatkamme valitulla strategisella linjalla, mutta tehostamme ja muokkaamme toimintatapojamme paremmin ajassa eläviksi. Osana uudistusta olemme rekrytoineet neljä kokenutta ja osaavaa huippu-urheiluvastaavaa palvelemaan lajeja ja urheilijoita entistäkin laadukkaammin yhteistyössä suomalaisen huippu-urheiluverkoston kanssa, huippu-urheiluyksikön uusi johtaja **Matti Heikkinen** sanoi viime joulukuussa.

Huippu-urheiluvastaavien tehtäviin nimettiin Roposen lisäksi **Liisa Ahlqvist-Lehkosuo**, **Tommi Pärämäkoski** ja **Juha Sten**. He aloittivat tehtävissään tammikuun ensimmäisenä päivänä.

Kimmo Yli-Jaskari toimi viime syksyyn asti Olympiakomiteassa ampumaurheilun lajiryhmävastaavana.

ROPONEN ON liikuntatieteiden maisteri, joka oli Suomen ampumahiihtomaajoukkueen päävalmentaja vuosina 2002–2005, urheilumarkkinoinnin johtajana Polar Electrolla 2008–2015, maastohiihdon päävalmentajana Denverin yliopistossa 2019–2021 sekä Virpieniemen liikuntaopiston rehtorina ja Tanhuvaaan urheiluopiston toimitusjohtajana.

Roposen henkilökohtaiset valmennettavat ovat voittaneet kaksitoista aikuisten arvokilpailumitalia ampumahiihdossa ja maastohiihdossa.

Roponen korosti Orimattilassa, että lajiin osajat ovat lajeissa:

– Profiilini on erilainen kuin Yli-Jaskarilla, joka on entinen ampuja ja ollut lajin parissa useissa valmennustehtävissä. Minun ymmärrykseni ampumaurheilusta on perustunut siihen, mitä olen lajia eri tavoin seurannut. Olen kyllä vetänyt yhden fysiikkatreenin trap-ampujille parikymmentä vuotta sitten, hän nauroi.

– Huippu-urheiluyksikön tehtävänä on varmistaa suomalaisen urheilun menestys. Mietin jatkossa Villen kanssa, mitä voisimme tehdä ampumaurheilussa paremmin, kohdentaa resursseja ja varmistaa, että kaikki on hyvin.

Roponen oli juuri ennen Orimattilan-vierailuaan tutustunut purjehtijoiden toimintaan, joka oli sekin ”silmiiä avaava kokemus”.

– Laji kuin laji, niin kansainvälinen vaatimustaso kovenee koko ajan, koska kymmenet ja kymmenet maat panostavat huippu-urheiluun entistä enemmän. Meidän on myös siksi koko ajan mietittävä, onko ”tulokulmamme” oikea. Ville johtaa operatiivista toimintaa, jota huippu-urheiluyksikkö tukee. Nostamme esiin myös sellaisia kysymyksiä kuin onko ampumaurheilijoiden fyysinen valmennus hoidettu riittävällä tavalla ja onko henkinen valmennus kunnossa, jos urheilija ampuu ratkaisevilla hetkillä aina kaksi tai kolme laukausta ohi tai tekee huipputuloksia kansallisissa kisoissa mutta ei kansainvälisissä kisoissa.

ROPOSESTA HUOMAA heti, että hän on karismaattinen ja kokenut huippu-urheilun ammattilainen. Hän tervehti henkilökohtaisesti kaikki Orimattilan radalla olleet ja otti niin sanotusti tilan haltuunsa. 🌸

"Tästä se lähtee",
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja Ville
Häyrinen (vas.) ja Olympia-
komitean huippu-urheiluvas-
taava Toni Roponen löivät
kättä päälle Orimattilan
ampumaradalla.

Pekka Maunula hoitaa toistaiseksi trapin päävalmentajan tehtäviä

Trapin päävalmentaja irtisanoutui tehtävästään ja Pekka Maunula nimettiin pikavauhtia hoitamaan tehtävää väliaikaisesti.

Ampumaurheiluliiton hallitus valitsi vuoden 2022 helmikuussa trapin päävalmentajaksi brittiläisen **Lesley Goddardin**. Pesti jäi vain runsaan vuoden pituiseksi, sillä hän irtisanoutui tehtävästään huhtikuun alussa. Goddard, 65, lopetti tehtävässään henkilökohtaisten syiden takia.

Ajankohta ei ollut helppo, sillä Ampumaurheiluliiton tavoitteena on saavuttaa maapaikkoja Pariisiin olympialaisiin, jotka alkavat jo vajaan puolentoista vuoden kuluttua.

Pekka Maunula tutussa paikassa: kotiradallaan Orimattilassa.

– Ainakin kevään leirit, kesä-heinäkuussa järjestettävät Euroopan kisat ja heinäkuinen Lonaton maailmancup mennään Maunulan johdolla. Kartoitamme samalla valmentajatilannetta sekä kotimaassa että ulkomailla, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja

Ville Häyrinen sanoo.

Maunula on Ampumaurheiluliiton pitkäaikaisin valmentaja, joka toimii edelleen myös trapin nuorten valmentajana ja paravalmentajana.

– Maunulan kalenteri näyttää kesän kohdalta aika täydeltä jo nykyisellään, joten meidän on löydettävä ainakin väliaikainen ratkaisu melko pian, Häyrinen sanoi.

– Ei tässä kevään ja alkukesän aikana oikein muuta ehdi tehdä kuin reissata, Maunula puolestaan naurahti.

Pari viikkoa myöhemmin Maunula sanoi, että harmillisia päällekkäisyyksiä on jo tiedossa.

– Pitäisi vain päättää mihin kisoihin olen lähdössä. En toimi aikuisille niinkään valmentajana, vaan järjestän erilaisia asioita ja hoidan kisoissa kaikki niin sanotut juoksevat asiat.

Tallinnasta vauhtia tulevai

Emmi Hyrkäs sai EM-kilpailuista paitsi arvokasta oppia, myös ”buustia” uralleen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Simpeleen Hahloa edustava kivääriampuja **Emmi Hyrkäs** vastasi puhelimeensa huhtikuun viimeisellä viikolla. Ääni oli vielä hivenen tukkoinen, mutta fiilis jo parempi parin viikon sairastelun jälkeen.

– Palaan pikkuhiljaa normaaliin arkeen. Kaksi viikkoa on nyt mennyt flussan kourissa. Olen maannut sohvalla, ja kroppa on melko jumissa. On hankalaa saada lihakset rennoiksi, hän naurahti.

Hyrkäs joutui pitämään harjoitustaukoa ja lähtemään melko vajavaisella valmistautumisella kaksi päivää haastattelun jälkeen Saksan Berliiniin kisamatkalle. Hän ampui siellä ilmakivääri- ja pienoiskiväärikisan. Hän oli kilpaillut ”piekkarissa” edellisen kerran elokuussa 2021. Syynä pitkään taukoon olivat selkävaivat, jotka pakottivat pitämään peräti väli vuoden pienoiskivääriammunnasta.

– Olen ampunut ”piekkarilla” kolme kertaa puolentoista vuoden aikana. Berliinin-kilpailu onkin sellainen testikisa, miten selkäni kestää kaksi kilpailua peräkkäisinä päivinä ja miten ammuntarytmi löytyy. Taivoitteenani on päästä kilpailut loppuun asti.

HYRKKÄÄN SELKÄVAIVAT vaikuttavat olennaisesti hänen harjoitteluunsa, sillä laukaismäärät ovat pudonneet kymmeneen prosenttiin aiemmasta. Nyt hän ampuu vain noin 200–300 laukausta kuukaudessa. Mutta on hyväkin tapahtunut: oheisharjoittelu on monipuolistunut ja mieli on aiempaa virkeämpi.

– Erityisesti tasapainoni on kehittynyt, mikä vaikuttaa pitoon.

Hyrkkään selkävaijojen syy on SI-nivelen toimintahäiriö.

– Kukaan ei osaa tarkasti sanoa, miksi nivelet menevät pois paikoiltaan. Yliliikkuvuus voi vaikuttaa asiaan, mutta sekään ei ole varmaa. Homma kuitenkin toimii, vaikka olen välillä ampunut enemmän kisa- kuin harjoituslaukauksia.

Hyrkäs on siis ollut samoilla linjoilla kuin practicalin maailmanmestari **Kim Leppänen**, joka kertoi harjoitusmetodeistaan Urheilumpujan edellisessä numerossa.

– En kuitenkaan sano asiaa yhtä jyrkästi kuin Leppänen, mutta kyllä, samaa ideaa. Selkäni on nyt melko kivuton, mutta kyllä se suutahtaa herkästikin.

Hyrkäs puhuu avoimesti selkäongelmistaan, koska hän haluaa rohkaista muitakin

Emmi Hyrkäs EM-finaalin esittelyssä valmentajaäitinsä Mari Backman-Hyrkkään kanssa.

avoimempaan kulttuuriin:

– On ihan oookoo kertoa syy, jos kisoja jää väliin terveydentilan takia.

TOIMIHAN SE homma! Osoituksena tästä Hyrkäs sijoittui maaliskuussa Tallinnassa järjestetyissä EM-kilpailuissa upeasti neljänneksi naisten ilmakiväärissä. Hän sivusi peruskilpailussa Viivi Kempin tekemää Suomen ennätystä 631,2.

Panokset olivat Tallinnassa kovat, sillä EM-mitalien lisäksi jaossa oli kaksitoista maapaikkaa kesä-heinäkuussa Puolan Wrocławissa järjestettäviin Euroopan kisoihin ja kaksi maapaikkaa ensi vuonna Pariisissa järjestettäviin olympialaisiin.

Hyrkäs sivusi peruskilpailussa Viivi Kempin Suomen ennätystä 631,2 (104,2+105,5+104,4+105,7+105,4+106,0) ja sijoittui viidenneksi. Finaaliraja oli 629,4. Peruskilpailun kärkituloksen 632,5 teki Ison-Britannian **Seonaid McIntosh**.

Hyrkkään valmentaja ja äiti **Mari Backman-Hyrkäs** riensi onnittelemaan tytärtään heti peruskisan päätyttyä. Pitkä ja määrätietoinen yhteinen työ oli nyt tuottanut kovaa saavutuksen: edellinen suomalaisnai-

nen ilmakiväärin EM-finaalissa oli Marjo Yli-Kiikka Italian Bressiassa vuonna 2011. Yli-Kiikka saavutti tuolloin EM-hopeaa.

HYRKÄS, 27, VARMISTI sijoituksellaan EM-kisojen finaali paikan lisäksi maapaikan Euroopan kisoihin. Paikan sai kaksitoista parasta.

– Olen tosi iloinen, että pääsin finaaliin! Jännitti, ja jalat tärisivät varpaista lähtien. Suurimmaksi osaksi finaali meni kuitenkin hyvin. Muutama pieni heilahdus tuli, mutta ei mitään sen isompaa, Hyrkäs sanoi finaalin päätyttyä.

– Tiesin, että voin päästä finaaliin, jos ammunta kulkee normaalisti. Hyvä päivä tämä oli kaiken kaikkiaan, hän hymyili.

EM-FINAALISSA OLI jaossa kaksi maapaikkaa ensi vuonna Pariisissa järjestettäviin olympialaisiin. Finalisteista ainoastaan Norjan **Jenny Stenellä** oli aiemmin paikka saavutettuna.

Hyrkäs oli finaalissa viiden laukauksen jälkeen viidentenä, kymmenen laukauksen jälkeen neljäntenä ja 15 laukauksen jälkeen taas viidentenä. 20 laukauksen jälkeen hän

oli neljäntenä, vain 0,8 pisteen päässä kolmantena olleesta Saksan **Anna Janssenista**.

Kun viisi laukausta lisää oli ammuttu, Janssen oli kasvattanut eron Hyrkkääseen 1,5 pisteeseen ja voitti EM-pronssimitalin. Hyrkäs sijoittui lopulta hienosti neljänneksi.

EM-kultamitali ojennettiin Norjan **Jeanette Duestadille**, joka voitti kultamitaliottelussa Ison-Britannian Seonaid McIntoshin 16–10. Pariisin olympialaisten maapaikat saavuttivat kultamitalista kamppailleet McIntosh ja Duestad.

RUNSA KUUKAUSI myöhemmin Hyrkäs palasi Tallinnan EM-tunnelmiin. Hän on edelleen peruskilpailuunsa erittäin tyytyväinen, mutta finaalista jäi ristiriitaiset fiilikset: – En kauheasti jossittele, mutta finaalisissa olisi tavallaan ”pitänyt” ampua paremmin. Kärkikaksikko veti tosi kovaa, pronssiin minulla olisi ollut mahdollisuuksia. EM-kisojen neljäs sija on kuitenkin hieno saavutus!

Hyrkkään mukaan arvokisafinaali on oikeasti ”ihan oma juttunsa”, vaikka sitä kuin-ka kotona harjoittelisi.

– Nyt olen kokenut sen kerran ja tiedän, mitä jatkossa odottaa, ja osaan varautua

Saku Tallgren huhtikuussa Orimattilassa.

Motivaatio korkealla

Nuori trap-ampuja on valmis ”pitkään prosessiin” eli matkalle kohti lajinsa huippua.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomusjärveläinen **Saku Tallgren** on harrastanut ampumaurheilua vasta kahden ja puolen vuoden ajan ja kehittänyt vauhdilla, sillä hänen ennätöksensä trapissa on viime kesänä tehty 114.

– Tämä on hauskaa! En minä muuten tätä olisi näin kauan tehnyt, hän sanoi huhtikuussa keväisen aurinkoisella Orimattilan radalla.

– Tykkään käydä kilpailemassa ja leireilemässä ulkomailla, Italiassa ja Espanjassa ampumaurheilun tiimoilta käynyt nuorukainen hymyili.

– Haluan tulevaisuudessa päästä isompiin kisoihin ja edustamaan Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa. Tiedän, ettei mitään voiteta nopeasti ja että se on pitkä prosessi. Minulla on kuitenkin motivaatio korkealla.

TALLGREN EDUSTAA Orimattilan Seudun Urheiluampujia (OSU). Hän käy kotipaikkakunnallaan Moision koulua ja on nyt ysiluokalla.

Hän tietää jo mitä ryhtyy tulevaisuudessa tekemään: hän alkaa opiskella putkialaa ja menee perheensä yritykseen töihin.

Mikko-isällä on ollut vaikutusta poikansa

kaikkeen. Yleisö ei ole enää mörkö, sykettä alemmaksi ja pitoa paremmaksi, hän tiivistä saamansa opit.

Hyrkäs sai EM-Tallinnasta hyvää ”buus-tia” tulevaisuuteen. Kauden isoimmat kisat

lajivalintaan, sillä hän on ampunut ampunut practicalia ja SRA:ta. Isä ei kuitenkaan toimi poikansa henkilökohtaisena valmentajana.

– Minulla ei ole varsinaista henkilökohtaista valmentajaa, vaan saan neuvoja **Pekka Maunulalta**, Tallgren kertoo. Maunula on pitkäaikainen trap-valmentaja, joka on äskettäin ottanut tilapäisesti Ampumaurheiluliiton trapin päävalmentajan tehtävät hoitaakseen.

Kaikki näyttää juuri nyt hyvältä, sillä Tallgren on saanut uuden Beretan DT11-aseen, johon hän on erittäin tyytyväinen:

– Olen saanut sen tänä vuonna. Se on hyvä ase, joka sopii minulle hyvin, Tallgren kertoo aseestaan, jolla oli haastatteluhetken mennessä ammuttu noin 7000 laukausta.

TALLGREN KÄY isänsä kanssa ampumassa pääasiassa Orimattilan radalla, vaikka lähin rata sijaitisi noin kymmenen kilometrin päässä kotoa. Nyt treenimatkaa kertyy yhteen suuntaan noin kahden ja puolen tunnin ajomatkan verran.

– Siihen on tottunut, hän kuittaa ajomatkan liittyvän kysymyksen napakasti.

– En oikein muuta ehdi tekemään kuin treenaamaan, käymään koulua ja tapamaan kavereitani. Ammunnan lisäksi pelaan sulkapalloa ja käyn kuntosalilla.

Tallgren on kuulunut Ampumaurheiluliiton trapin junioreiden maajoukkueeseen tämän vuoden alusta lähtien. Aika näyttää, miten määrätietoisuuden nuorukaisen ura tästä etenee. Aikaa on, sillä hän täyttää 16 vuotta toukokuun 26. päivänä.

eli ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut järjestetään Azerbaidžhanin Bakussa 14.8.–1.9. Hyrkäs sanoikin, että ”tavoitteita riittää”. Tallinnasta saaduista opeista on varmasti hyötyä kauden aikana. 🚩

Arvostetun kiväärituoma

Kalle Hasulla on ollut sääntö- ja tuomaritoiminnassaan selkeät periaatteet: kunnioitus urheilijaa ja lajia kohtaan, urheilijan oikeusturva säilyy ja kaikilla on tasapuoliset mahdollisuudet kilpailla.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kalle Hasu ei hetkeäkään epäröinyt, kun hän vastasi ”kyllä” Urheiluam-
puja-lehden haastattelupyyntöön.
Oli tammikuu, jolloin Kisakallion
urheiluopistossa järjestettiin ilma-
kiväärin ja -pistoolin EM-näyttökilpailu.

– Tiedoksi vain, että tämä on sitten viimeinen vuoteni näissä tehtävissä, hän yllätti.

Hasulla tulee tänä vuonna täyteen peräti 40 vuotta aktiivista toimintaa kiväärilajien parissa: ensin parikymmentä vuotta kilpa-ampujana ja sitten yhtä pitkä rupeama sääntöasiantuntijana ja tuomarina.

– Tasaluvulla ei ole mitään tekemistä päätökseni kanssa. Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinenkin** on todennut, että demokratiaan kuuluu vaihtuvuus. Katson, että olen ollut näissä hommissa aika kauan mukana. Nyt on uusien kykyjen vuoro oppia, ottaa vastuuta ja astua esiin.

KALLE HASU, 52, aloitti urheiluampujan uransa Myllykosken Ampujien ampumaurheilukoulussa, kun hän oli 13-vuotias.

– Siitä se sitten lähti. Ensimmäinen urheilu- ja sitten tuomarina ja sääntöasioiden parissa. Sain kansainvälisen tuomarikortin vuonna 2002 ja A-lisenssin vuonna 2018, hän muisteli Helsingissä Sporttitalolla tehdyssä haastattelussa.

Hasun oli helppo tulla suomalaisen urheilun ”päämajaan”, missä Ampumaurheiluliitonkin toimisto sijaitsee, sillä hänen työpaikkansa sijaitsee sen lähellä. Hasu on koulutukseltaan automaatioinsinööri ja työskentelee automaatiopäällikkönä Johnson Controls Finland Oy:ssä. Maailmanlaajuisella yrityksellä on 115 000 työntekijää kaikkiaan 150 maassa. Hasu on ollut yrityksen palveluksessa nyt kuuden vuoden ajan.

Yksi syy ampumaurheilun tehtävistä luopumiseen onkin myös työ:

– Ampumaurheilu vie lähes kaikki vuoden viikonloput. Olen pohtinut mitä haluan tehdä ”isona” ja mihin haluan aikaani jatkossa käyttää. Haluan kehittyä työssäni, ja olen juuri suorittanut työni ohessa kylmämestarin tutkinnon.

Hasulla on kaksi poikaa ja tytär, joka asuu vielä kotona ja jonka ylioppilaslupia parhaillaan järjestetään. Lopen kunnan Läyliäisissä asuva Hasu haluaa myös matkustella vaimonsa kanssa – ja pelata golfia.

Kun viikonloput ovat ensi vuonna ampumaurheilusta vapaita, on Hasulla aikaa perheensä yhteisille talviharrastuksille (hiihto

ja laskettelu) ja golfillekin, jota hän on viime vuodet pelannut lähinnä vain arki-iltaisin – jatkossa myös viikonloppuisin.

– Ehkä se golf onkin suurin syy, tasoituk-
sen 18,6 omaava Hasu virnisti.

HASULLA ON samanlainen insinööri-
tausta kuin toisella tunnetulla ampumaurheilun
sääntöasiantuntijalla **Curt ”Quije” Sjöblo-
milla**. Sjöblom jättäytyi jokin vuosi sitten
pois liiton hallituksesta, mutta on edelleen
tarvittaessa käytettävissä, jos jollakin on
kysyttävää säännöistä. Myös Hasulle voi jat-
kossakin soittaa ja kysyä neuvoja.

Kysymyksiä varmasti on ja niin on myös vastauksia, sillä Hasu on vuosien ajan pe-
rehtynyt sääntöihin ja seurannut muutenkin
aktiivisesti kansainvälistäkin ampumaurhei-
lua – paitsi tuloksia myös Kansainvälisen
ampumaurheiluliiton (ISSF) suoria finaali-
lähetyskysymyksiä.

– Kaikista ei tule huippu-urheilijaa
eikä valmentajaa. Minusta tuli tuomari ja
sääntöasiantuntija. Säännöt ”kolahtivat”
2000-luvun alussa, koska minua kiinnos-
tavat tekniset yksityiskohdat. Neljä vuotta
myöhemmin vedin jo ylituomarikursseja.
Ylituomarikortit uusitaan neljän vuoden vä-
lein. Ehkä minun on todellakin aika luopua
näistä hommista, koska samat naamat tule-
vat jo kolmatta kertaa minun kurssilleni!

Hasu saavutti ampujana ”joitakin”
SM-mitaleja ja edusti Suomea PM-kilpai-
luissa. Hän lopetti kilpailemisen vuonna
2003, kun hän alkoi rakentaa taloa.

– Taisin jonkun kisan ampua vielä vuon-
na 2007, hän mietti.

Hasun ennätys ilmakiväärissä on 593 ja
”piekkarin” asentokilpailussa 1163 ja ma-
kuussa 597. 300m kiväärissä ennätyskiksi
jäivät makuun 595, asentokilpailun 1150
ja vakion 574 pistettä. ”Noin tuloksia, ihan
tarkkaan en kaikkia muista”, Hasu painotti.

Kelpo ennätyskiksi kuitenkin?

– Ihän kohtuullisia.

VAIKKA AMPUMAUURHEILU on kuulunut
Hasun elämään tiiviisti jo vuosikymmenien
ajan ja innostus on ollut kova, hän myöntää,
ettei aina ole ollut helppoa. Hasu on kuu-
lunut pitkään Ampumaurheiluliiton kilpai-
luvaliokuntaan ja sääntötyöryhmään sekä
toimii nyt kiväärijaoston puheenjohtajana.
Hän on ollut myös Ampumaurheilun liitto-
valtuutettuna vuosina 2001–2002

– Sääntöjä on veivattu viimeksi kulunei-
den vuosien aikana niin paljon, että kysy-
myksiä satelee ja huhumyllyt pyörivät. Kri-

Kalle Hasu ilmakiväärin EM-näyttökilpailussa tammi-

tiikki kuuluu asiaan, sillä ilman sitä ei tule kehitystäkään, Hasu aloitti.

Sitten ilme vakavoitui:

– Otan mielelläni vastaan rakentavia eh-
dotuksia, sillä kukaan ei tee tätä yksin eikä
kukaan ole aina oikeassa. Joskus kuitenkin
unohdetaan, että teemme tätä vapaaehtois-
pohjalta ja rakkaudesta lajiin. Palaute on ol-
lut joskus hyvinkin karkeaa. Jos kritisoi, oli-
si hyvä esittää myös vaihtoehtoja, eikä niin,
että kaiken tekee se ystävämme Joku Muu.

AMPUMAUURHEILU ON kuitenkin antanut
Hasulle enemmän kuin ottanut, sillä ilman
positiivisia ja iloisia asioita ei kukaan jak-
saisi harrastuksensa parissa useiden vuosi-
kymmenien ajan. Hasun ilme kirkastuikin,
kun hän kertoo parhaaksi asiaksi kotimaasta
ja maailmalta saadut lukuisat ystävät. Hie-
noa on ollut myös saada kansainvälistä ar-

rin jäähyväisvuosi

nikuussa Kisakalliossa.

vostusta: Hasu on toiminut juryn jäsenenä Eurooppa cupin kilpailuissa ja vuonna 2018 Münchenin maailmancupissa.

Hasu pitää perusteltuna sitä, että SM-kilpailuissa vaaditaan II-luokan tuomarikortti. Hän on sitä mieltä, että se voitaisiin vaatia myös ennätyskelpoisissa kilpailuissa.

– Perustelen näkemystäni sillä, että kaikki tietävät tuolloin, mitä säännöt sanovat, ja SM-kilpailut ovat arvonsa mittaisia. Kukaan ei tee niissä sitä tai tätä, vaan kaikki ymmärtävät mistä on kyse ja arvostavat tapahtumaa. Ampumaurheilijoilla onkin varmasti parempi sääntötuntemus lajistaan kuin muiden lajien edustajilla.

Hasu ei epäröi myöntää, että tuomaritkin – myös hän – tekevät virheitä. Niistä on vain otettava opiksi ja kehitettävä omaa toimintaansa ja tietämystään.

Ampumaurheilussa myönteistä on myös

se, että urheilijat antavat tuomareille palautetta useimmiten asiallisesti – toisin kuin esimerkiksi palloilulajeissa. Hasulla on kokemusta tästäkin, sillä hän on toiminut tuomarina myös pesäpalloilussa.

HASULLA ON OLLUT sääntö- ja tuomaritoiminnassaan selkeät periaatteet. Hän kunnioittaa urheilijoita ja lajia. Urheilijan oikeusturva on säilyttävä koko ajan, ja kaikilla on oltava tasapuoliset mahdollisuudet kilpailla.

– Urheilija on aina tärkein, ja kaikki muut toiminnassa mukana olevat tukevat heitä.

Hasu tuo esiin myös kasvatuksellisen näkökulman: hän on joskus tietoisesti urheilijan näkökentässä punaisessa liivissään, koska hän haluaa urheilijoiden tottuvan juryn jäseniin.

– Se on vähän tällainen kasvatustehtävä,

joka ehkä tuo myös ”painetta” urheilijalle. Kehonkieleni kuitenkin kertoo, että en ole ”kyttäämässä”, vaan kaikki menee niin kuin pitääkin. Haluan omalta osaltani tukea urheilijan kehittymistä kansainvälisen tason ampujaksi.

Hasu on huumorintajuinen mies, eikä hän ole lainkaan niin tuima kuin hän antaa radalla ollessaan kenties ymmärtää. Nyt on kuitenkin hänen vuoronsa poistua ampu-maradoilta. Vaikka Hasu jättää ison aukon täytettäväksi, uskoo hän sen täyttyvän:

– Kansainvälisille kursseille kannattaa lähteä mukaan. Säännöt ovat samat – ne ovat ulkomailla vain englannin kielellä. Tuomaritoiminnassa tarvitaan myös sosiaalisia taitoja. Miten esitän asiani? Miten otan tilanteen haltuuni? Asiat voi esittää monella tavalla, kuten myös ottaa palautetta vastaan.

Hasulle voi soittaa, jos kaipaa neuvoja. 🛠️

Edelleen aktiivinen, reipas ja leppoisa Hahlo

Kahdeksan vuoden takainen luonnehdinta Simpeleen Hahlosta pitää edelleen paikkansa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Urheiluampuja-lehti esitteli Simpeleen Hahlon toimintaa runsaat kahdeksan vuotta sitten. ”Hyvin keksit nuo sanat”, Jorma Backman sanoi Mari Backman-Hyrkkäälle, joka vastasi salamannopeasti kysymykseen, millä kolmella adjektiivilla itärajan tuntumassa toimivaa pientä seuraa voi luonnehtia. Aktiiviseksi, reippaaksi ja leppoiseksi.

Hahlo on perustettu vuoden 1964 lokakuussa. Aikaisemmin lajin harrastuksesta vastasivat Simpeleen Metsästys- ja Ampumaseura sekä Yhtyneet paperitehtaat Oy. Erikisseuran perustamiselle antoi vauhtia tehtaan rakentaman sisäämpumaradan valmistuminen. Se on Suomen ensimmäinen koulurakennuksessa sijaitseva sisäämpumarata.

Jorma Backman on seuran perustajajäseniä, ja Kaija Backman toimi sihteerinä peräti 40 vuoden ajan. Nyt hän on rahastonhoitaja. Backmanien tytär Mari on toiminut puheenjohtajana kolmentoista vuoden ajan.

HAHLO PÄÄTTI 1990-luvun alussa käynnistää alle 14-vuotiaille tarkoitettun ampumaurheilukoulun. Vuonna 2015 todettiin, että Hahlo on pysynyt ”kartalla” jatkuvan nuorisotoimintansa ansiosta. Loiva ylämäki jatkuu edelleen, sillä ampumaurheilukoulu työllivä joka vuosi ja tuloksia tulee.

– Sieltä se kaikki kumpuaa. Ampumaurheilukoululla on Simpeleellä pitkät perinteet. Kaikki ovat tervetulleita, kaikkia kannustetaan ja kaikki saavat tulla toimintaan mukaan omana itsenään. Meillä saa vain harrastaa eikä ole pakko kilpailla. Onnellinen ihminen on hyvä urheilija, Backman-Hyrkäs sanoi vappuviikolla.

Hahlo on menestynyt niin Kultahippufinaalissa kuin nuorten ja aikuisten SM-tasolla aina mestaruuksia ja Suomen ennätyksiä myöten. Toiminnan johtajuksena on kuitenkin ollut lasten ja nuorten viihtyminen radalla ja vastuullisen sekä turvalli-

sen ilmapiirin luominen lajin parissa.

Hahlon ampumaurheilukoulusta ovat maailmalle ponnistaneet esimerkiksi maaliskuisissa EM-kilpailuissa Suomea edustaneet kivääriampujat Emmi Hyrkäs ja Sonja Myllys. Muitakin hyviä nimiä on: Sonja Siitonen, Aino Nenonen ja Sonja Nenonen. Kaikki siis nuoria naisia ja kivääriampujia.

Huippu-urheilijan uransa lopettanut Inka Havukainen on Hahlon toiminnassa edelleen aktiivisesti mukana, ja Tampereella asuva, pitkään Pieksämäen Seudun Ampujia edustanut Pauliina Frilander puki jokin aika sitten Hahlon värit ylleen, koska hän halusi kilpailla myös joukkuekisoissa.

– Meillä oli äskettäin seuran kakkukahvit, jonne tuli yksi ampumaurheilukoulusta mukana ollut poika. Ääni ovelta kysyi: ”Saako koko perheeni tulla?” Tottakai, ja niin sieltä tuli neljä pikkuveljeä kakkua syömään. On meillä siis jatkumoa pojissakin, Backman-Hyrkäs nauroi.

Hahlon ampumaurheilukoulun ohjaajina toimivat Jorma Backman, Ulla Nenonen ja Pasi Heikkilä.

Backman-Hyrkäs ei ole laskenut Hahlon viime vuonna saavuttamien SM-mitalien määrää, koska ”se ei ole mikään itseisarvo”.

– Mutta totta kai olemme toiminnassa mukana tosissamme.

BACKMAN-HYRKKÄÄN mukaan Hahlon toimintaa ja olosuhteita kehitetään jatkuvasti. Hän sanoo hyvin painokkaasti, että ampumaurheilukoulua markkinoidaan paikkakunnalla jatkossa entistä paremmin.

– On myönnettävä, että markkinointi on ollut heikko lenkki. Kehitämme edelleen aktiivisesti ampumaurheilukoululle jatkoa tarjotaksemme halukkaille lisää harjoitusmahdollisuuksia ja suunnan edetä ampumauralla niin pitkälle kuin mahdollista. Rakennamme toukokuun aikana ulkoradalle lämmitettävän kopin, puheenjohtaja luettelee. Hahlon ulkoampumarata valmistui paperitehtaiden toimesta vuonna 1969.

Lisäksi Backman-Hyrkäs suunnittelee

Hahlon aktiiveja Kisakalliolla: Aino Nenonen (edessä)

syksyn alueleirejä ja tehoryhmän leirejä. Hahlo on myös mukana Ampumaurheiluliiton eri hankkeissa ja oli Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa järjestämässä lasten ja nuorten ilma-aseiden Kultahippufinaaleja yhdessä Kyrkslätt Skytteföreningenin (KSF) kanssa. Hahlo vastasi tulospalvelusta ja palkintojenjaosta sekä ensiavusta, jota ei onneksi tarvittu.

Kiirettä siis pitää. Backman-Hyrkäs asuu perheineen Simpeleellä, missä hän toimii toimitusjohtajana, yrittäjänä ja it-asiantuntijana. Lisäksi hänellä on Hahlon kivääriampujia valmennettavanaan, kuten oma tytär Emmi Hyrkäs.

– Kultahippufinaalit oli kieltämättä iso ponnistus, ja teimme töitä aamusta iltaan talkoovoimin. Se oli uusi aluevaltaus, mutta halusimme lähteä auttamaan, kun KSF pyysi meitä mukaan.

Backman-Hyrkkään mukaan oma jaksaminen on kiinni siitä, kuinka paljon töitä on tehtävänä.

ssä vas.) ja Inka Havukainen, Mari Backman-Hyrkäs (takana vas.), Sonja Mylly ja Sonja Siitonen.

Hahlo vastasi Kultahippufinaaleissa muun muassa tulospalvelusta.

– Jos töissä ja ampumahauheilussa on ruuhkaa, sitten kuormitus tuntuu, hän sanoo.

Hahlon valmennusfilosofiassa tärkeää on

se, mitä Backman-Hyrkäs on tuonut esiin aiemminkin: ”Ajattele urheilu-uraasi matkana. Matka on tärkeämpi kuin päämäärä. Iloitse onnistumisista ja ota opiksi epäonnistumi-

sista. Älä anna niiden mennä hukkaan.”

Tärkeitä ohjenuoria ovat olleet myös toisen kunnioittaminen ja arvostaminen sekä kuunteleminen. Backman-Hyrkäs on nostanut esiin myös ampumahauheilun hienouden – sen, että sitä voi harrastaa murusesta mummoon ja vauvasta vaariin ja että laji sopii niin monelle erityisryhmälle.

Kun Backman-Hyrkkäältä kysyttiin kolme vuotta sitten, mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa, hän vastasi: ”Ilon löytäminen.” Kiehtoivinta lajissa on edelleen sen moninaisuus: on todella kiehtovaa pohtia asioiden merkitystä ja laitella palikoita järjestykseen kaikessa laajuudessaan yhdessä urheilijoiden kanssa.

Kuten kahdeksan vuotta sitten Urheilumpujassa todettiin, Marja-Liisan kadulla sijaitsevalla Hahlon ilma-aseradalla ollaan paikallisen legendan jalanjäljillä. Hyvässä ja leppoisassa mutta kuitenkin tavoitteellisessa hengessä. 🛠️

Nuorten urheiluampujie riemua Kultahippufinaal

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit päättyivät jännittäviin ja riemukkaisiin joukkuekilpailuihin. ”Jee”, lapset tuulettivat, kun kaveri onnistui suorituksessaan.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomalaisen ampumaurheilun tulevaisuus kilpaili huhtikuun puolivälissä Lohjan Kisakalliossa järjestetyissä ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa. Finaaleissa ammuttiin ilmakiväärillä ja -pistoolilla. Ensimmäisenä päivänä ammuttiin henkilökohtaiset kilpailut, ja toisena kisapäivänä olivat vuorossa jännittävät joukkuekilpailut.

Ampumaurheiluliiton vuoden suurimassa lasten ja nuorten tapahtumassa oli mukana 135 nuorta ampumaurheilijaa, jotka edustivat kaikkiaan 23 seuraa.

Ilma-aserata oli rakennettu koripallostusta tuttuun Susi Training Centeriin, jossa ”esiintymisvuorossa” olivat nyt nuoret ampumaurheilijat.

Samassa paikassa on järjestetty aiemmin muun muassa ilma-aseiden SM-kilpailut ja EM-näyttökilpailu. Kultahippufinaalit järjestivät Kyrkslätt Skytteförening (KSF) ja Simpeleen Hahlo.

YKSI KULTAHIPPUFINAALIEN osanottajista oli Kankaanpään Ampumaurheilijoiden (KaA) **Peetu Rantanen**, 9, jonka mukaan Kultahippufinaalit on kiva tapahtuma:

– Täällä on hauskaa, hän hymyili voitettuaan ilmakiväärin 10IT-sarjan.

Rantanen on harrastanut ampumaurheilua kahden vuoden ajan. Harrastus alkoi, kun hän meni vaarinsa kanssa ampumaradalle.

Salon Seudun Ampujien (SaSA) **Stella Terkola**, 10, ampuu myös ilmakiväärillä. Hän osallistui neljä vuotta sitten kotikaupungissaan järjestettyihin Kultahippufinaaleihin, mutta jätti sitten ampumaharrastuksen. Terkola innostui lajista uudestaan aiemmin tänä keväänä.

– Stella on ampunut nyt kahden kuukauden ajan, **Janne**-isä kertoi.

Stella noudattaa harjoituksissa itse päättämäänsä sääntöä:

KaA:n Niklas Uusihonko tuulettaa, Reino Uusi-Rajasalo on fiiliksessä mukana.

– Lähten kotiin, kun olen ampunut kaksi kertaa 10,9 pisteen tuloksen, hän hymyili.

Finaaleja edeltävällä viikolla Terkola ampui yhdessä treenissä 180 laukausta, johon kului aikaa noin tunti.

– Stella ampuu nopeasti, isä totesi.

AMPUMAUURHEILULIITON nuoriso- ja koulutuspäällikön **Kustaa Ylitalon** mukaan oli

hienoa nähdä ja aistia myös kisajärjestäjien innostus ja jännitys viikonlopun kisoihin liittyen.

– Tällaisten kisojen järjestäminen on aina iso ponnistus järjestäjaseuroilta. Kisojen onnistunut läpivienti vaatii ison määrän vapaaehtoisia talkoolaisia ja lukemattoman määrän työtunteja. KSF ja Hahlo ovat tehneet erinomaista työtä

n onnistumisen eissa: "Jeee!"

Ilmakiväärin jännittävät joukkuekilpailut käynnissä.

Nuoret ampumaurheilijat kisatauolla.

Janina Nypelö (Mikkelin Ampujat).

Kultahippufinaalit järjestettiin Kisakallion näyttävässä Susi Training Centerissä.

mahdollistaakseen nuorille upeita kisakokemuksia.

Ylitalo aloitti työt Ampumaurheiluliitossa viime syksynä, joten nämä olivat hänen ensimmäiset Kultahippufinaalinsa nuorisojen koulutuspäällikkönä.

– Monelle nuorelle ampujalle Kultahippufinaalit ovat vuoden kohokohta. Myös itselleni nämä kisat olivat nykyisen pestini

yksi jännittävimpiä mutta myös antoisimpia hetkiä. Kun katsoo nuorten ja heidän taustajoukkojensa innostusta, aistii kisajännityksen ja keskittymisen, näkee onnistumisia ja itsensä haastamista, niin siitä saa kyllä omaankin työhön lisää virtaa ja motivaatiota, hän sanoi.

Kisakallion kisafiliksessä oli mukana myös kiväärin olympiamitalisti ja monin-

kertainen olympiakävijä **Juha Hirvi**, joka tsemppasi nuoria ampumaurheilijoita.

KILPAILUN JOHTAJANA toiminut KSF:n puheenjohtaja **Lennart Långström** oli viikonloppuun tyytyväinen:

– Kaikki meni todella hyvin. Kultahippufinaalit järjestetään Kisakalliossa myös ensi vuonna. Ajankohta on 6.–7. huhtikuuta.

Ilmakiväärin 8IT-sarjan palkintojenjako.

Finaalien riemukkaimmat tuuletukset!

Tiukkaa keskittymistä.

Ja sitten tuuletuksia!

Hahlon puheenjohtajan **Mari Backman-Hyrkkään** mukaan Hahlo oli kisajärjestelyissä mukana ”rakkaudesta lajiin”.

– Tulimme mielellämme mukaan, kun Lennart pyysi, hän sanoi.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Anne Laurila** tervehti osanottajia ja kisayleisöä toteamalla, että osumista on hyvä iloita:

– Pitäkää hauskaa ja nauttikaa hienosta lajistamme! Tärkeitä asioita ovat myös uudet kaverit ja yhteisöllisyys, Laurila sanoi.

– Iso kiitos kisajärjestäjille ja kaikille talokoolaisille sekä myös vanhemmille, jotka tuette ja kannustatte lapsianne.

KISAKALLIOSSA muutama ohjaaja ja vanhempi toivoi joukkuekisoihin takaisin oi-

Asikkalan Ampumaseuran Sanna Tuomainen ohjaamassa seuran nuoria ampumaurheilijoita.

keasti putoavia tauluja. Maaliskuun alussa voimaan astuneisiin päivitettyihin Kulta-hippusääntöihin tehtiin seuraavanlainen ohjeistus:

Kultahippukisojen osalta nuorisovaliokunta on päättänyt seuraavaa: ”SAL:n nuorisovaliokunta vahvasti suosittelee, että joukkuekilpailu ammutaan putoaviin taululaitteisiin kisan mielekkyyden ja seurattavuuden vuoksi.

Suositus perustuu kokemuksiin elektronisiin tauluihin ammutuista joukkuekisoista.”

Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikön Kustaa Ylitalon mukaan Kisakallio kisoihin järjestäjillä ei ollut mahdollisuutta vielä saada putoavia tauluja, mutta asiasta keskusteltiin kisoissa nuorisovaliokunnan jäsenten ja kisajärjestäjienkin kanssa.

– Ensi vuoden kisoihin on tavoitteena saada putoavat taulut joukkuekisaan käyttöön, Ylitalo sanoo. 🛠️

nonamesport.com

Tunnusta rohkeasti
seuran värejä.
Seura-asut SAL
yhteistyökumppani
nonamelta!

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

Ahtiainen jatkaa liittovaltuuston puheenjohtajana

Markus Ahtiainen valittiin jatkamaan Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston puheenjohtajana huhtikuussa pidetyssä kokouksessa.

Teksti LASSI PALO
Kuvat ANNE LAURILA

Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kevätkokous pidettiin lauantaina 15. huhtikuuta. Kokouspaikka oli Tampere, mutta kokoukseen voi osallistua myös etäyhteyksin.

Markus Ahtiainen (Etelä-Suomi) valittiin jatkamaan liittovaltuuston puheenjohtajana seuraavan kaksivuotiskauden ajaksi (2023–2024). Ahtiainen, 54, on helsinkiläinen ja edustaa Suomen Metsästysyhdistystä (SMY).

Valtuuston puheenjohtajisto jatkaa entisellään, sillä varapuheenjohtajina jatkavat **Matti Viljakainen** (Lounais-Suomi) ja **Jarmo Pyyhtiä** (Häme).

VALTUUSTO HYVÄKSYI kokouksessaan vuoden 2022 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Tilinpäätös oli alijäämäinen 29 347,07 euroa. Toiminnan kulut olivat yhteensä 2 921 453,47 ja tulot 2 891 926,55 euroa. Erityisesti kansainvälisen matkustamisen kustannusten kasvu näkyi liiton taloudesta. Talouslukuihin vaikuttaa suuresti myös vuonna 2020 käynnistynyt ympäristölupahanke, jota Ampumaurheiluliitto hallinnoi. Ympäristölupahanketta rahoittivat hankeosapuolten lisäksi maa- ja metsätalousministeriö ja Urlus-säätiö. Hankkeen kokonaiskulut viime vuonna olivat 462 446,50 euroa ja tulot samansuuruiset.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Anne Laurila** kertasi viime vuoden tapahtumia:

– Se oli uuden strategian toinen vuosi.

Päätoiminen seurakehittäjä (**Marko Keski-talo**) aloitti työt heti vuoden alussa. Koronan suhteen tilanne normalisoitui, ja kansainvälinen kilpailutoiminta ja leiritoiminta palasivat ennalleen. Venäjän hyökkäys Ukrainaan vaikutti toimintaan, ja elinkustannukset lähtivät ”laukalle”. Se vaikutti myös kansainväliseen kilpailutoimintaan. Valtiovalta havahtui ampumaratojen tärkeyteen, ja ympäristölupahanke jatkui kahdeksan päätoimisen voimin, Laurila sanoi ja nosti esiin myös liiton vastuullisuustyön.

VIELÄ TARKEMMIN viime vuodesta. Venäjä hyökkäsi Ukrainaan helmikuun 24. päivänä. Tämän seurauksena venäläiset ja valkovenäläiset urheilijat suljettiin pois kansainvälisestä kilpailutoiminnasta ja Venäjällä pidettäväksi aiotut ISSF-lajien EM-kilpailut siirrettiin ja pilkottiin eri maissa pidettäväksi.

Ampumaurheiluliitto tuki loppuvuonna tiiviisti eduskunnalle tehtyä ampumarata selvitystä ja auttoi muutoinkin ampumaratoja koskeissa asiantuntijatarpeissa mm. eri ministeriöistä. Asetettu tuhannen ampumaradan tavoite tuo rutkasti töitä tulevana vuosina.

Suomalaiset ampumaurheilijat voittivat viime vuonna 62 arvokisamitalia.

Liiton toimintasäännöt hyväksyttiin liittokokouksessa lokakuun lopussa, mikä päätti yli neljä vuotta kestäneen prosessin liiton sääntöjen uudistamisessa, kun myös kahden kokouksen hyväksynnän vaatineet sääntökohdat saatiin hyväksytyä. Patentti- ja rekisterihallitus rekisteröi uudet säännöt voimaan tammikuussa.

AMPUMAUURHEILULIITTO vaikutti aktiivisesti EU:n lyijyrajotusesitysten parissa. Lyijylle ei ole olemassa järkeviä korvaavia

materiaaleja useimmissa ampumalajeissa. Tämän lisäksi ammusten lyijykielto heikentäisi merkittävästi koko Euroopan talousalueen huoltovarmuutta ja sotilaallista puolustuskykyä.

Ampumaradoilla lyijyä voidaan käyttää turvallisesti, sillä mahdolliset ympäristörisikit voidaan hallita tieteellisesti tutkittujen menetelmien avulla estämällä lyijyn kulkeminen ympäristöön.

Tässä Suomi on edelläkävijä. Suomessa kaikki ulkona sijaitsevat ampumaradat kuuluvat ympäristölupajärjestelmän piiriin. Ympäristölupajärjestelmän vaikuttavuus on ympäristön kannalta huomattavasti tehokkaampi ja kokonaisvaltaisempi kuin yksittäisen aineen, lyijyn, kieltämisellä saavutettava vaikuttavuus.

Ampumaurheiluliiton johtama kuuden järjestön yhteishanke ampumaratojen ympäristölupien parissa jatkuu viime vuonna, ja töitä tehtiin myös hankkeen jatkon varmistamiseksi. Jatkorahoitus on varmistettu kuluvan vuoden loppuun, mutta pyrkimyksiä on edelleen varmistaa vähintään kolmi-vuotinen jatkohanke.

LIITTOVALTUUSTON kokouksessa ehdollepanotoimikuntaan valittiin **Mikael Ekberg** (Etelä-Suomi), **Jarmo Pyyhtiä** (Häme), **Tuomo Silvast** (Itä-Suomi), **Pekka Heiskanen** (Kaakkois-Suomi), **Jari Lehtinen** (Keski-Suomi), **Jukka Nikkari** (Lounais-Suomi) ja **Jussi Ahomäki** (Pohjanmaa). Ehdollepa-

Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissinen (vas.) ojensi kukat liittovaltuuston varapuheenjohtaja Matti Viljakaiselle, puheenjohtaja Markus Ahtiaiselle ja varapuheenjohtaja Jarmo Pyyhtiälle.

kilpailulupa ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu 100 e/ 1. päivä, lisäpäivät 20 e/päivä; hinnat, jos tuloksia ei julkaiseta Kitissä sääntöjen mukaan 200 e/1-päiväinen, 300 e/monipäiväinen (2023: ei peritä, jos toimittu sääntöjen mukaan, muutoin 100 e, 20 e/pvä)

Avoimet alueelliset kilpailut tai vastaavat lajijaoston hyväksymät kilpailut alue- tai lajijaosto päättää. Kilpailulupamaksu saa edelleen olla enintään 25 e/päivä.

Lisäksi valtuustolle tuotiin tiedoksi hallituksen näkemys, että jäsenmaksun nostoa pidetään ajankohtaisena vuoden päästä vuodelle 2025.

AMPUMAUrheiluliiton hallitus on käsitellyt myös liiton pidemmän aikavälin suunnitelmia (2024) ja esitti niitä liittovaltuustolle hyväksyttäväksi. Ne hyväksyttiin esityksen mukaisesti. Strategian painopisteitä ovat elinvoimaiset ja kasvavat seurat sekä mahdollistavat olosuhteet.

Alatavoitteiden mukaan seuratoiminnan laatu paranee, seuran toimintaan on helppo tulla mukaan ja seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti, seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät. Lisäksi ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa sekä monipuolisen harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään.

Onnistumisen edellytyksiä ovat tiivis vuorovaikutus ja yhteistyö liiton ja seurojen välillä, menestyvä huippu-urheilu, tehokas ja monipuolinen viestintä sekä nykuteknologian ja digitalisaation hyödyntäminen.

Liittovaltuusto hyväksyi myös muutoksia kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin sekä kurinpitösääntöihin.

ENNEN KOKOUKSEN virallisen osuuden alku Ampumaurheiluliiton varapuheenjohtaja **Antti Hannula** piti liittovaltuutetuille hyvän hallinnon koulutuksen, johon oli kutsuttu myös liittovaltuuston varajäsenet.

Liittovaltuusto kunnioitti kokouksen alussa hiljaisella hetkellä tammikuussa menehtyneen liittovaltuuston jäsenen **Heikki Pääkkösen** muistoa. 🌸

Liittovaltuuston edustajia Tampereella järjestetyssä kokouksessa.

notoimikunta valmistelelee SAL:n kokouksessa ja liittovaltuuston kokouksessa tehtäviä henkilövalintoja. Toimikunnan toimikausi on valtuustokauden pituinen eli kaksi vuotta.

Vuoden 2024 jäsenseuroilta kannettavan jäsenmaksun suuruus yli 20-vuotiaasta jäsentä kohti on myös ensi vuonna 26 euroa, ja erillisten yhdistysten jäsenmaksu pysyy 400 eurossa. Aikuisten ja nuorten lisenssien hinnat nousevat 40 eurosta 45 euroon. Nuorten lisenssiin tulee kolmen euron vähennys.

Sen suuruus on ensi vuonna 10 euroa. Harrastelisenssin hinta nousee 30 euroon. Yli 70-vuotiaiden lisenssi nousee 20 eurosta 25 euroon.

Kaikista lisensseistä ohjataan lisenssivälille 3 euroa per lisenssi.

Valtuusto päätti nostaa ylituomarikortin hintaa 25 eurosta 30 euroon. I-luokan tuomarikortin hinta pysyy ennallaan (15 euroa). Muovikortilliset lisenssit maksavat edelleen 5 euroa.

Kilpailulupien hinnat ovat seuraavat:

Asikkalan Ampumaseura voitti Vehasen maljan

Palkinto jaettiin seuralle Kultahippufinaaleissa, jossa seuralla oli 23 lasta kilpailemassa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliitto vietti sata-vuotisjuhluvuottaan vuonna 2019. Tuolloin perustetulle uudelle palkinnolle on antanut nimensä liiton kunniapuheenjohtaja **Alpo Vehanen**, joka toimi yhtenä juhluvuoden lahjoittajista liiton nuorisotyöhön.

Palkinnon tavoitteena on motivoida seuroja panostamaan nuorisotoimintaan ja kehittämään sitä aktiivisesti.

Vehasen malja jaettiin ensimmäisen kerran vuoden 2020 ansioista. Voittaja oli Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura (IMAS). Vuoden 2021 palkinnon sai Tornionseudun Ampujat (TorSa).

Kiertävän pokaalin lisäksi seura saa tuhannen euron stipendin nuorisotyöhön.

Palkinto myönnetään suurimman pistemäärän saavuttaneelle seuralle, kun tarkas-

Asikkalan Ampumaseuran tyytyväinen puheenjohtaja Vilho Laakso ja Vehasen malja.

tellaan seuran koulutettujen valmentajien ja ohjaajien määrää, nuorten osallistumista kilpailuihin, alle 20-vuotiaiden jäsenten määrää ja sen kehitystä, järjestettyjen ampumaurheilukoulujen tai muiden vastaavien alkeiskurssien määrää ja tähtiseurastatusta.

VUODEN 2022 VOITTAJA eli Asikkalan Ampumaseura (AsAs) julkistettiin huh-tikuussa Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa järjestettyjen ilma-aseiden

Kultahippufinaalien yhteydessä. Palkinnon luovutti Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö **Kustaa Ylitalo**.

AsAs:n voittopisteet olivat 101. Toiseksi sijoittunut Kauhavan Ampujat sai 81 pistettä. Härmän Seudun Ampujat oli kolmas 75 pisteellään.

AsAs:n pitkäaikainen puheenjohtaja **Vilho Laakso** sanoi, että palkinto oli ”tavallaan yllätys ja tavallaan ei”.

– Olimme jo viime vuonna aika kärjessä, hän viittasi seuran neljänteen sijaan.

– Toivottavasti palkinto innostaa nuoria tulemaan toimintaamme mukaan. Se toimii kannustimena myös ohjaajillemme ja valmentajillemme. Tunnustuksista tulee aina lämmin mieli, 40 vuoden ajan puheenjohtajana toiminut Laakso hymyili Kultahippufinaaleissa, missä AsAs:lla oli 23 lasta kilpailemassa.

ASAS PALKITTIIN Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuseurana 2018. Perusteluissa mainittiin se, että seuran nuoria urheilijoita oli noussut maan kärkeen. Esi-merkkinä mainittiin **Lauri Syrjä**, joka on sitemmin noussut nuorten kansainväliselle huipulle.

Maksimivoimaharjoittelusta

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien.

Vehasen malja 2022, Top 10

- ✗ 1) Asikkalan Ampumaseura 101
- ✗ 2) Kauhavan Ampujat 81
- ✗ 3) Härmän Seudun Ampujat 75
- ✗ 4) Kauhajoen Ampujat 74
- ✗ 5) Toijalan Urheiluampujat 73,
- ✗ 6) Sibbo Skyttegille 70
- ✗ 7) Ylistaron Ampujat 67
- ✗ 8) Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura 65
- ✗ 9) Turun Seudun Ampujat 63
- ✗ 10) Pohjois-Hämeen Ampujat 62
- ✗ (Mukana laskuissa ei ollut viime vuoden voittaja Tornionseudun Ampujat)

AsAs on perustettu vuonna 1964. Seurassa on noin 240 jäsentä. Seurassa harrastetaan pistooli- ja kiväärilajeja sekä liikkuvan maalin lajeja.

VEHASEN MALJAN pistelaskentaan otetaan mukaan seurat, jotka ovat päivittäneet seuratietsensa liiton nettisivujen seuroille-osioon ja jäsenensä Suomisportiin laskennan kohteena olevan vuoden loppuun 31.12. mennessä. Pistelaskennan tarkastelujaksona on kalenterivuosi.

Palkintoa ei voida myöntää samalle seuralle peräkkäisinä vuosina. Mikäli pisteiden mukaan sama seura olisi toisena vuonna peräkkäin saavuttamassa palkinnon, myönnetään se seuraavana pistetaulukossa olevalle seuralle. Jos kaksi tai useampi seura saavuttaa tasapisteet, palkinnon saa juniorien jäsenmäärältään pienempi seura. 🚩

"Toivottavasti palkinto innostaa nuoria tulemaan toimintaamme mukaan."

Teksti SATU LUOTO
Kuva LASSI PALO

Valmennuksellinen yksimielisyys valitsee siitä, että ampujan tulee tehdä fyysisistä kuntoa kohentavaa harjoittelua lajiharjoittelun ohessa. Fysiikkatreenillä pyritään vahvistamaan kehoa niin, että se kestää lisääntyvät laukausmäärät, pitkät kilpailut, ja matkustamisen rasitukset.

Hyvässä kunnossa oleva keho myös palautuu niin fyysisestä kuin henkisestäkin kuormituksesta nopeammin.

Yksimielisyys loppuu, kun aletaan puhua siitä, minkälaista fysiikkatreeniä ampujalle suositellaan. Valmennusoppaista ja keskustelupalstoilta löytyy suosituksia muun muassa kevyillä/keskiraskailla painoilla tehtävistä pitkistä sarjoista, isometrisestä harjoittelusta, venyttelystä, joogasta/pilateksesta ja tasapainoharjoittelusta.

Yhdestä näkökulmasta vallitsee konsensus: ampujan ei tulisi tehdä maksimivoimaharjoittelua – ei ainakaan kilpailukaudella.

PUOLTAAKO TIEDE mitään edellä mainituista? Näyttö siitä, minkälainen fyysinen harjoittelu vaikuttaa myönteisesti ampumatulokseen, on yhtä ristiriitaista kuin valmentajien ja mielipidevaikuttajien näkemyksetkin.

Tosiasiasta on se, ettei minkään harjoitusmuodon ylivertaisesta vaikuttavuudesta ampumatulokseen ole hyvää näyttöä. Ei ole toisaalta näyttöä myöskään siitä, että jokin harjoittelumuoto vaikuttaisi haitallisesti ammuntaan. Väitteelle, ettei ampujan tulisi tehdä maksimivoimaharjoittelua, ei ole tieteellistä perustetta. Olympiatason ampujien haastattelutkin osoittavat, että huipulle voi päästä monella treenimenetelmällä.

LIHASVOIMA VOIDAAN karkeasti jakaa kestävyys- ja maksimivoimaan. Kestävyysvoimaharjoittelu on sitä yleisesti ampujille suositeltua: kevyillä tai keskiraskailla painoilla tehdään pitkiä sarjoja, joita toistetaan lyhyen palautumisajan jälkeen. Maksimivoimaharjoittelussa painot ovat sellaisia, että joutuu vähän pinnistelemaan, toistoja on vähän, ja sarjojen välillä palautellaan pidempään.

Koska tiede ei anna vastauksia kysymykseen maksimivoimaharjoittelun soveltuvuudesta ampumaurheilijoille, kysyin Huippu-urheilun instituutti KIHUssa asiantuntijana työskentelevän LitM **Miika Köykin** näkemystä kysymykseen, pitäisikö maksimivoima-

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

harjoittelu päästää pannasta.

"Kyllä pitäisi", toteaa Köykkä.

Äkkiseltään tehty voimaharjoitus aivan varmasti kehoa "säikäyttää" vaikuttaen haitallisesti ammuntaan. Mutta kun siihen tottuu, palautuvat lihakset nopeasti, ja tällöin maksimitreeni kääntyy hyödyn puolelle.

Tottumisen säilyminen edellyttää, että voimaharjoittelua tekee säännöllisesti, myös kilpailukaudella. Paljoo aikaa ei tähän tarvitse uhrata: jo yksikin hyvin suunniteltu treeni 7–10 vuorokauden välein riittää vähintäänkin ylläpitämään totuttua, nopeaa palautumista ja voimatasoja. Köykkä hyödyntäisi voimaharjoittelussa isojen lihasten moninivelliikkeitä kuten kyykkyä, maastavetoa, penkkipunnerrusta ja pystypunnerrusta.

MAKSIMIVOIMAHARJOITTELUN hyödyt perustuvat siihen, että sen on tutkitusti todettu ikään kuin "kytkävän sähköt päälle" tasapainonhallinnassakin oleelliseen hermo- ja lihaskäytönsäätelyyn. Ampujilla myönteinen vaikutus voi näytettyä esimerkiksi ampuma-asennon muodostamisen ja säilyttämisen vakautumisena.

Maksimivoima määrittelee myös sen, mille tasolle ampujan on mahdollista kehittää kesto- ja maksimivoimainaisuutta. Mitä vahvempi ampuja on, sitä pienempää voimaa hänen on tarpeen käyttää lajisuurituksessa suhteessa maksimivoimiinsa. Tämä vähentää väsymistä erityisesti pitkissä ampumarupeamissa. 🚩

VIITE: MON-LÓPEZ D, MOREIRA DA SILVA F, CALERO MORALES S, LÓPEZ-TORRES O, LORENZO CALVO J. WHAT DO OLYMPIC SHOOTERS THINK ABOUT PHYSICAL TRAINING FACTORS AND THEIR PERFORMANCE? INT J ENVIRON RES

Tauno Lindströmille Alfred Kordelinin säätiön valmentajapalkinto

Palkinto tuli ansiokkaasta vapaaehtoistyöstä nuorten valmennuksessa. "Minua motivoi lapsilta saamani vilpitön palaute", palkittu Lindström sanoo.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Tauno Lindström vastaanotti yllätyksenä Alfred Kordelinin säätiön lasten ja nuorten valmentajapalkinnon huhtikuussa Kisakallion urheiluo-pistossa. Tunnustuspalkinto myönnetään pitkäjänteisestä ja pyyteettömästä vapaaehtoistyöstä lasten ja nuorten valmennuksessa. Se on suuruudeltaan 2000 euroa.

Kisakallion urheiluo-pistossa järjestettiin samana viikonloppuna Ampumaurheiluliiton lasten ja nuorten ilma-aseiden Kultahippufinaalit.

Alfred Kordelinin säätiön valmentajapalkinnon Lindströmille luovuttivat moninkertainen olympiakävijä ja arvokisamitalisti **Juha Hirvi** ja Suomen Valmentajien toiminnanjohtaja **Sari Tuunainen**.

Valintaperusteluissa todetaan, että "Lindström on esimerkki, jolle ampumaurheilu ja sen edistäminen on elämäntapa, keskeinen osa elämää ja päivittäistä arkea".

Ja edelleen: "Erityisen lähellä Taunon sydäntä on lasten ja nuorten valmentaminen. Taunon omin sanoin: "Minua motivoi lapsilta saamani vilpitön palaute. Kun he osuvat kymppiin, heidän riemunsa on käsinkoskeltavaa."

– Riemua ei pidätellä. Onnistumisen elämykset ovat lapsille tärkeitä, Vääksyssä asuva eläkeläinen sanoo.

LINDSTRÖM, 82, EDUSTAA Asikkalan Ampumaseuraa (AsAs), jonka nuoria ampujia oli mukana Kultahippufinaaleissa. Viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden ajan Lindström onkin keskittynyt valmentamaan ja kehittämään kultahippuikäisten ampujien toimintaa AsAs:ssa.

Valintaperusteluissa todetaan myös, että Lindströmin kokemuksesta ja valmennustaidoista on ollut merkittävä apu seuran ampumakoulun kehittämisessä niin, että nuoret pysyvät mukana pitkään ja mahdollisimman moni alkaa myös kilpailla.

– Hän on myös toiminnallaan saanut sitoutettua ampumakoululaisten vanhempia mukaan ohjaajatoimintaan ja auttanut heitä hankkimaan lapsilleen omia aseita

Tauno Lindström antamassa ohjeita seuransa Asikkalan Ampumaseuran nuorille ampumaurheilijoille.

Juha Hirvi (vas.) ja Sari Tuunainen jättämässä valmentajapalkinnon Tauno Lindströmille huhtikuussa Kultahippufinaalien yhteydessä.

harrastuskäyttöön, mikä on lisännyt mahdollisuuksia harjoitella. Tämä on näkynyt seuran nuorten kehityksessä ja menestymisessä niin ilma-ase- kuin ruutilajeissakin.

LINDSTRÖM ON OLLUT ampumaurheilus-

sa mukana jo 1950-luvulta lähtien. Hänen valmentajauransa alkoi 1970-luvun lopussa Puolustusvoimissa, jatkui Lahden Ampumaseurassa ja jatkuu nyt yhdeksätoista vuotta Asikkalassa.

Lindström valittiin Ampumaurheiluli-

...ijoille Kultahippufinaaleissa.

ton Vuoden ohjaajaksi vuonna 2021.

Lindströmin seura Asikkalan Ampumaseura sai samassa yhteydessä myös Ampumaurheiluliiton nuorisotoiminnan seurapalkinnon eli Vehasen Maljan.

AsAs on saanut tunnustusta myös aiemmin. Se palkittiin vuonna 2018 Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuseurana.

Vuonna 2020 AsAs:n Ruususen veljekset Samuel ja Elias saivat Vuoden kultahippupampuja -palkinnon.

ALFRED KORDELININ säätiön valmentajapalkintoa esittää valmentajan lajiliitto valmentajan itse sitä tietämättä. Suomen Valmentajat ry toimii asiainhoitajana Alfred Kordelinin säätiön suuntaan. Säätiön Urheilun tuki -rahastosta myönnettävät palkinnot ovat yksi keino tuoda lasten ja nuorten parissa vapaa-ajallaan valmentavien arvokasta työtä esiin.

Alfred Kordelinin säätiö on yksityinen yleishyödyllinen apurahasäätiö. Säätiö jakaa vuosittain apurahoita ja palkintoja noin 5 miljoonaa euroa.

Urheilun tuki -rahasto on yksi kuudestoista Alfred Kordelinin säätiön kaupunki- ja kohderahastosta. 🚰

KOUKKIN KORNERI

Keitä me olemme, mistä me tulemme?

"**K**eitä me olemme, mitä kieltä me puhumme" laului aikanaan **Ismo Alanko**. Kultahippufinaalit ammuttiin Kisakallion urheiluopistolla huhtikuun puolivälissä. Siellä oli hyvä paikka mieltä ampumaurheilun kokonaiskuvaa. Mistä koostuu ampumaurheilun kenttä, keitä me olemme ja mistä uudet ihmiset lajin pariin tulevat.

Tämä on kysymys, joka on puhuttanut monia lajiaktiiveja jo vuosien ajan. Olen uhrannut sen miettimiselle hyvin paljon aikaa jo ennen valmennuksen johtajan pestiäni. Liian usein on kyse sattumasta tai vanhemman harrastuksesta. Emme voi yleensä loistavasti toimivalla lasten rekrytoinnilla kuin muutamilla paikkakunnilla.

Jostain syystä tuntuu siltä, että ampumaurheilusta saavuttaa helpommin jalansijaa pienemmillä paikkakunnilla, joista hyvinä esimerkkeinä toimivat Simpele ja Asikkala.

ONKO LASTEN tavoittaminen helpompaa pienemmässä yhteisössä vai onko kilpailu eri lajien kesken vähäisempää?

Seurasin maaliskuun lopussa Turussa Suomen Metsästäjäläjiön ilma-aseiden SM-kilpailua, osin yhteistyökinnostuksen mutta myös oman kiinnostukseni merkeissä. Taustani ampumaurheiluun tulee sieltä, kuten monella muullakin liikkuvan maalin harrastajalla.

Myös haulikkolajeissa tausta lajin pariin tulemiseen liittyy usein metsästyksen.

Tässä meillä on selkeä yhteistoiminnan ja yhteisten intressien hakemisen paikka: yhteistyö metsästäjäjärjestön kanssa. Sitä kautta saamme lisää ampumaurheilusta kiinnostuneiden nuorten massaa lajimme pariin.

Se vaatii kuitenkin paitsi liitto- myös paikallistason yhteistyötä, joka alkaa siitä, että käymme toistemme kisoissa. Liikkuvan maalin ja haulikon puolella näin on perinteisesti toimittukin. Turussa huomasi ilokseni Salon Seudun Ampujien kiväärinuorten uskaltautuneen hyvän paikallistason toiminnan ansiosta mukaan myös metsästysammuntoihin. Tämä on mielestäni hyvä esimerkki siitä ruohonjuuritason yhteistyöstä, mitä voimme hyvin helposti lisätä.

AMPUMASEURA, SEN toiminta ja harjoittelu voivat muodostaa aivan samankaltaisen yhteisön kuin joukkuelajienkin toiminnassa tapahtuu. Väitän, että tätä meillä ei täysin ymmärretä tai osata. Nykypäivänä toiminta ja yhteisön muodostuminen eivät enää

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

tapahtuu itsestään. Se vaatii ohjattua, tietoista ja laadukasta toimintaa, jotta siihen perheet tuovat lapsiaan mukaan ja sitoutuvat siihen.

Toisaalta taas toiminnan maksullisuus ei ole harrastuksen kynnykskysymys, vaan laatu ratkaisee. Seurojen on pystyttävä paitsi uusiutumaan myös kyettävä miettimään omaa toimintaansa uudesta näkökulmasta. Miten tehdä toiminnasta houkuttelevaa ja varmistaa sen pitovoima?

Voimmeko maksaa ohjaajalle ja vastineena myös odottaa jotain toiminnan laadulta?

Tarvitsemme koulutettuja ohjaajia ja ennen kaikkea, miten pitää toiminta riittävän haastavana ja nousujohteisena sekä sitoa kilpailemisen osaksi sitä?

Kuten joukkuelajeissa, yhdellä ohjatulla viikkoharjoituksella ei ikäluokka mene kovin pitkään. Pian niitä on kaksi ja kohta neljä. Turvaukset tai pelireissut tiedetään ja suunnitellaan jo hyvissä ajoin etukäteen. Tästä meidän tulee osata ottaa mallia.

AMPUMAKILPAILUISSA puhutaan mielestäni montaa muuta lajia enemmän ruotsia. Se voisi olla ja on yksi meidän vahvuksistamme.

Monessa ruotsinkielisen Suomen seurassa tehdään hyvää työtä, ja se näkyy ja kuuluu meidän tapahtumissamme.

Tillsammans är vi starka! 🚰

"Tässä meillä on selkeä yhteistoiminnan ja yhteisten intressien hakemisen paikka: yhteistyö metsästäjäjärjestön kanssa. Sitä kautta saamme lisää ampumaurheilusta kiinnostuneiden nuorten massaa lajimme pariin."

SAMI AIRO:

Yhteistyöstä hyötyvät kaikki

Teksti & kuva LASSI PALO

”Yhteistyötä voisi lisätä vielä paljon – niin seurojen kuin valmentajienkin kesken. Keskustelut ovat parhaimmillaan hedelmällisiä, ja niistä saa vinkkejä omaan toimintaan. Ajatusmaailma on muuttunut selkeästi. Enää ei onneksi ajatella niin, että ’tiedän mutten kerro’, vaan nykyään jaetaan tietoa ja autetaan muita.”

Näin sanoo **Sami Airo**, 53, joka on toiminut Keski-Uusimaan Ampumaseuran (K-UAS) puheenjohtajana vuoden 2022 alusta lähtien. Hän on ollut Ampumaurheiluliiton Etelä-Suomen alueen kiväärin vastuupalmentaja tämän vuoden alusta lukien.

Airo asuu perheineen Tuusulassa, mutta on alun perin kotoisin Raisiosta. Hän on pelannut nuoruudessaan jalkapalloa ja jääkiekkoa – molemmissa lajeissa maalivahtina. Jalkapallossa Airo eteni aina nuorten maajoukkueisiin asti.

Ampumaurheiluun Airo tuli mukaan poikansa **Ronin** ansiosta kymmenen vuotta sitten.

– Ensimmäinen Roni jäi lajiin koukkuun ja sitten minä. Olen sittemmin suorittanut Olympiakomitean 1- ja 2-tason valmennuskurssit. Kolmostason alkua odottelen nyt, Airo sanoi vappuviikolla Mäntsälän ampumaradalla, missä alkoi K-UAS:n pienoiskiväärikausi.

Airo toimii siviilityössä tuotepäällikkönä saksalaisessa Phoenix Contact Oy:ssä. Se on maailmanlaajuinen yritys sähkötekniikan, verkottamisen ja automaation alalla ”matkalla älykkääseen maailmaan”, kuten sen verkkosivuilla todetaan.

1 Mitä kuuluu K-UAS:lle juuri nyt?

Ihan hyvää. Toiminta pyörii taas normaaliin tapaan. Mukaan on tullut paljon uusia nuoria, mihin olen tyytyväinen. Viime keväänä ampumaurheilukoulussa aloittaneista suurin osa on edelleen mukana. Toki nuoria ja etenkin naisia kaivattaisiin aina lisää – iästä riippumatta. Vuonna 1931 perustetussa seurassa on noin 150 jäsentä.

2 Millaisia koronavuodet olivat ja onko toiminta palannut ennalleen?

Kaikki eivät ole palanneet toimintaan mukaan koronavuosien jälkeen. Suurin kato on tapahtunut iäkkäämmissä harrastajissa. Tiettyjä harrastajia ei ole näkynyt koronatauton päätyttyä.

3 Millaista on toimia ampumaurheiluseuran puheenjohtajana?

Työmäärä on yllättänyt. Olen aktiivinen ihminen, ja olen ottanut hoitaakseni myös sellaisia asioita, jotka eivät varsinaisesti minulle kuulu. Hyviä asioita on tapahtunut. Kun K-UAS sai aiemmin kunnalta kymppiejiä, nyt saamamme avustukset ovat tuhansia euroja. Kaikki tällainen vaatii paljon työtä, mutta se on kannattanut.

4 K-UAS:n vahvuudet ja toisaalta kehittämisen kohteet?

Vahvuus on se, että on paljon jäseniä. En ole kymmenen vuoden aikana varmastikaan tavannut kaikkia. Toiminta voisi olla nykyistä virkeämpää. Lisäksi on resurssipulaa niin taloudessa kuin rataolosuhteissakin. Kesäkaudena seuralla on käytössään ulkoradat Mäntsälän Hirvihaarassa, ja talvikaudella ammutaan Tuusulan uimahallin alakerrassa ilma-aseilla. Ilma-aserata on kunnan liikuntatila, joten me emme voi käyttää sitä niin paljon kuin haluaisimme. Seuralla ei ole omia aseita riittävästi, joten joudumme ampumaan talvisin kahdessa ryhmässä.

Sami Airo avasi K-UAS:n pienoiskiväärikauden Hirvihaarassa radalla vappuviikolla.

5 Entä mitä mieltä olet Ampumaurheiluliiton alue- ja tehoryhmätoiminnasta?

Se on ymmärtääkseni menossa parempaan suuntaan. **Joni Stenström** esimerkiksi pitää tehoryhmävalmentajille kerran kuukaudessa Teams-palaverin, jossa vaihdetaan kuulumisia ja mietitään yhdessä, miten toimintaa voi kehittää. Tehostamisen varaa toki olisi vieläkin, sillä tehoryhmien nuoret ovat seuraavaksi tyrkyllä edustamaan maatamme ja maajoukkueisiin. Heitä voisi tukea nykyistä paremmin. Mutta kuten sanoin, parempaan suuntaan ollaan menossa.

6 Miten koet Ampumaurheiluliiton toiminnan nyt ja jatkossa?

Se on menossa parempaan suuntaan. Yksi tekijä on ollut Joni Stenströmin mukaantulo. Lisäksi (seurakehittäjä) **Marko Keskitalo** on ollut erittäin auttavainen ja aktiivinen.

7 Kuinka paljon käytät aikaasi ampumaurheilun parissa?

Pienoiskiväärikausi on lyhyt, mutta ilmakiväärikausi sen sijaan kestää syyskuusta huhtikuulle. Vedän seuralla porukkatreenit kerran viikossa, ja Ronin kanssa olen radalla pari kertaa viikossa. Aikaa kyllä palaa ampumaurheilun parissa, kun lisäksi tulevat vielä seuran asiat ja kaikki yhteydenpito, viestejä tulee päivittäin lukuisia.

8 Onko pyydetty muihin tehtäviin ampumaurheilun parissa?

On pyydetty erilaisiin tapahtumiin, mutta jos minua pyydetäisiin ehdolle esimerkiksi liittovaltuustoon, joutuisin kieltäytymään, aikani ei riittäisi. Priorisoin valmennustehtävät muiden edelle.

9 Millaisena näet suomalaisen huippuampumaurheilun tilanteen ja matkan kohti Pariisin olympialaisia 2024?

Jos rehellisiä ollaan, niin en kauhean hyvänä. Haulikkolajit näyt-

tävät hyviltä, mutta kivääri ja pistooli ovat aika karuja. Toki haluan nähdä tulevaisuuden valoisana – viittaankin kiväärissä esimerkiksi Aleksii Kasiin, Lauri Syrjään ja Alexandra Rosenlewiin.

10 Näkemyksesi tulevasta vuosista, jolloin Opetus- ja kulttuuriministeriön valtionavut hyvin todennäköisesti pienenevät?

Jää nähtäväksi mitä oikeasti tapahtuu. Toisaalta ymmärrykseni riittää, jos valtionavut pienenevät, toisaalta tukea tarvittaisiin joka puolella.

11 Kommenttisi lyijytilanteesta?

Seuraan mielenkiinnolla, mitä jatkossa tapahtuu. Olen nyt aavistuksen huolissani. Mitkä ovat vaihtoehdot? Eivät välttämättä ainakaan halvempia.

12 Miten luonnehdit Ampumaurheiluliiton, seurojen ja alueiden välistä yhteistyötä?

Olen ollut tyytyväinen liiton uusien toimihenkilöiden aktiiviseen otteeseen. Marko Keskitalon jo mainitsinkin, mutta nostan esiin myös (nuoris- ja koulutus)päällikkö Kustaa Ylitalon. Hän on selvittänyt asioita – jos ei ihan heti, niin vastaus on tullut kuitenkin pian.

13 Toiminnanjohtaja Anne Laurila on sanonut: ”Me kaikki olemme liitto – vain yhteistyöllä voimme onnistua. Jokainen meistä, jokainen yksittäinen harrastaja on liitto. Yhteistyö on korvaamattoman tärkeää, jotta saamme vietyä tavoitteita eteenpäin entistä positiivisemmässä hengessä.” Kommenttisi.

Olen ehdottomasti samaa mieltä! Yhteistyötä voisi lisätä vielä paljon – niin seurojen kuin valmentajienkin kesken. Keskustelut ovat parhaimmillaan hedelmällisiä, ja niistä saa vinkkejä omaan toimintaan. Ajatusmaailma on muuttunut selkeästi. Enää ei onneksi

ajatella niin, että ”tiedän mutten kerro”, vaan nykyään jaetaan tietoa ja autetaan muita. Tästä hyötyy koko suomalainen ampumaurheilu.

14 Mikä motivoi sinua toimimaan aktiivisesti ampumaurheilun parissa?

Nuorten kanssa on mukava toimia, kun näkee heidän innostuksensa lajia kohtaan ja halunsa kehittyä urheilijoina. Heillä on motivaatio kohdallaan! Siksi yritän auttaa heitä parhaani mukaan.

15 Miten saat aikasi riittämään niin työhösi kuin harrastuksiisi?

Huonosti, ainakin vaimoni mielestä. Kyllä se välillä on haastavaa, kun on palkkatyö, jossa on matkustettava joskus ulkomaillekin. Hoidankin asioita usein myös iltaisin. Minulla ei ole matkavuorokausia enää yhtä paljon kuin joskus aikaisemmin, viitisenkymmentä vuodessa. On siinäkin vielä aika paljon.

16 Mikä on kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Siinä on kaksi asiaa. Ensinnäkin kisojen seuraaminen on valmentajalle äärimmäisen kiehtovaa – tapahtuu se paikan päällä tai sitten puhelimen tai tietokoneen ruudulta. Siihen jää koukkuun, kun elää kilpailua urheilijan kanssa laukaus laukaukselta. Toinen kiehtova asia on valmentajan rooli: urheilijan auttaminen ja kehittäminen tämän uralla eteenpäin.

17 Mikä voisi olla tämän vuoden napakymppi?

Jaa-a, hyvä kysymys. Se, että nuorten tulokset paransivat eli heidän polkunsa olisi eteenpäin vievä ja kehittyvä. Sehän se valmennuksen tavoite on. Joskus on sanottu, että valmennuksen tehtävä on aikaansaada muutos parempaan. Olen yrittänyt pitää tätä ohjenuoranani. 🌸

KMR L-02 Orca

– Uusi merkki, uusi malli –

Teksti
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN

Uusia asemerkkejä ilmestyy nykyisin harvakseltaan. Kun nyt sellainen ilmestyi ja sille jopa heti maahantuojia, niin asetoimittaja oli aivan täpinöissään. Siispä tsekkiläinen KMR L-02 Orca luupin alle!

Ensin piti hieman selvittää taustoja. Kyseessä on IPSC Standard Divisi-
onaan tarkoitettu urheilupistooli. Valmistaja on KMR Precision Arms s.r.o. Tšekin Uherský Brodissa eli samassa kaupungissa, missä toimii ČZ-asetehdas (Česká zbrojovka a.s).

Netin mukaan KMR-yritys on perustettu vuonna 2022. Yllätys, yllätys: sen perusti kolme entistä ČZ:n työntekijää! Toiminta-ajatukseksi oli alun perin toimittaa ČZ:lle "paremman luokan kilpailuaseita", kuten CZ Orange-mallit ja IPSC Open-pistooli ČZ Czechmate.

ČZ valmistaa paljon ihan palveluaseita sekä poliisivoimille että sotaväelle.

Nettikuvan mukaan yrityksellä on käytössään lukuisia työstökeskuksia. KMR-aseiden pääosat (runko, luisti ja piippu) ovatkin jokaisessa mallissa valmistettu koneistamalla.

URONEN PRECISIONIN nettisivut kertovat kuudesta mallista: L-02 Orca, L-02 Spectra, L-02 Umbra, W-02 Umbra, WE-02 Cuda ja S-02 Spark (222 LR). Tarkastelun alla on ensin mainittu Orca kaliiperissa 9 mm Luger.

Pistooli toimitetaan kovassa, pehmustussa ja osastoidussa laukussa, jonka ulkomitat ovat 450x230x85 mm. Laukussa lukee "Ready to compete", mikä vihjaa, että sisällä on kilpaluokan ase. Laukussa on liukusalvat, ei numerolukkoa.

Sisältä löytyvät pistooli, kaikkiaan kolme lipasta (jihuu!), käyttöohje (instruction manual), öljypullo ja pieni pussi keskilujaa kierrelukitetta Loctite 242 mahdollisesti optisen tähtäimen lukitusta varten. Viisi rekyylijousen karan bufferia aseeseen suupäähän, joilla voidaan säätää esimerkiksi luistin

liikematkaa. Kaksi erimittaista rekyylijousta, esimerkiksi erivahvuksille latauksille, Putkilo, jossa kaksi pesuriharjaa, toinen nailonia, toinen "fosforipronssia". Putkilo toimii näppärästi pesurin kahvana.

Löytyy vielä kolmas pesuri – tai oikeas-

taan puhdistuslapun pidin, pienemmälle kaliiperille. Se lienee kaliiperille 22 LR, koska sellainenkin versio pistoolista on saatavilla (Spark).

PISTOOLI ON jämerän kokoinen ja painoi-

Liipaisimen yläpuolella näkyy "hylly" vasemman käden peukalolle. Lipassalpa on hyvällä paikalla liipaisimen takana. Varmistin on vasemmalla kookkaampi kuin oikealla puolella. Iskuvasara on kevennetty, "luurankomallia".

Takatähtäin on erittäin matalaprofiilinen. Vasemman puolen varmistin on runsaasti mitoitettu.

Valokuidulla varustettu etutähtäin on matalaprofiilinen.

Orca toimitetaan asiallisessa ja osastoidussa laukussa.

nen. Käteen otettaessa aseeseen paino (1350 g tyhjällä lippaalla) käy selväksi. Pistooli on nokkapainoinen. Kokonaisvaikutelmaksi tulee heti "jykevä". Epäilen, että jos joku perustoimittaja saisi Orcan käteensä, hän kirjoittaisi heti "järestä käsiaseesta". Kun

kaliiperi on maltillinen 9 mm Luger (9 x 19, 9 mm Parabellum), aseeseen paino kesyttää rekyä mukavasti. Samoin nokkapainoisuus hillitsee piipunsuun hyppäystä.

Kahva ei ole ylivoimaisen iso paitsi ehkä kovin pienikätiselle. Kahvalevyt ovat huolel-

"Pistooli on jämerän kokoinen ja painoinen. Käteen otettaessa aseeseen paino (1350 g tyhjällä lippaalla) käy selväksi."

lisesti karhennettua alumiinia. Myös kahvan etu- ja takaosassa on runsaat karhennukset. Kaiken kaikkiaan, karhennusosastolla Orcassa ei ole valittamista. Eikä myöskään viimeistelyssä eikä näkyvässä työn laadussa.

Kerrotaan, että kahva ja luisti ovat Cera-kote-päällystetyt. Tämä on äärettömän kestävä keraaminen pinnoite. Olisi ollut mahdollista revitellä väreilläkin, mutta KMR on valinnut Orca-mallissaan sysimustan linjan kauttaaltaan, paitsi piippu ja patruunapesä ovat kiillotetun ruostumattoman teräksen väriset.

PIIPPU ON uritettu (fluted, "fluutattu"), ilmeisesti kitkan pienentämiseksi lataus- ja laukaisusyklin aikana ja lian aiheuttamien potentiaalisten virhetoimintojen minimoimiseksi. Tehdas kertoo, että luistissa on BRS-piipun stabilointijärjestelmä.

Patruunapesän oikealla puolella on kaliiperimerkintä formaatissa 9x19 sekä C.I.P. merkinnät. Luistin vasemmalla puolella on merkintä "KMR L-02 ORCA". Alarungon oikealla puolella on "MADE IN CZECH REPUBLIC".

TEHDAS ANTAA seuraavia arvoja: kokonaispituus 223 mm, luistin pituus 197 mm, luistin leveys 26 mm, tähtäinlinjan pituus 180 mm, piipun pituus 127 mm, maksimikorkeus 150 mm, maksimileveys 40 mm, liipaskapasiteetti 20 patruunaa (9 mm Luger) ja laukaisuvastus < 13,5 N (n. 1376 g)

Pistooli on yksitoiminen, ja sen laukaisu tuntuu aika "makealta". Niinpä rupesin tutkimaan laukaisua Lymanin mittarilla. Tuo "<" tarkoittaa, että "vähemmän kuin". Ja niinhän siinä

jatkuu

kävi, että mittari antoi tulokseksi noin 700 g huitteilla, joka on toimintapistooliksi melko alhainen.

Laukaisutuntuma on erinomainen. Lyhyen etuvedon jälkeen seuraa erittäin puhdas laukaisu.

LIPPAASSA ON viisi patruunoiden tarkistusreikää, mutta niistä puuttuvat numeromerkinnät. Aseen ostajan on ne järkeiltävä ja muistettava. Täysi lipas on siis 20 patruunaa (kal. 9 mm Luger). Lipaskaivo (magwell, funnel) on runsaasti mitoitettu, joten lippaan asettaminen on helppoa. Samalla magwell tarjoaa tukea kämmenen alaosaan ja sorminippuun ammuttaessa.

Lippaan pohjalevy on alumiinia vailla pehmusteita.

ČZ:n ja KMR Orcan lippaat eivät ole keskenään vaihtokelpoisia. Muissa KMR-malleissa käytetään CZ SP-01 lipasta. Siksi on hyvä, että Orcan myötä tulee kolme lipasta, jotka ovat yhteensopivia BUL-lippaiden kanssa. BUL-lipas on valittu kapasiteetin maksimoimiseksi IPSC Standard -divisioonan laatikkosäännön mukaisesti.

LIIPAISIN ON muodoltaan suora ja sijaitsee melko väljässä kulmikkaassa kaaressa. Varmistin sijaitsee ylärungossa ja on molemminpuolinen. Vasemmalla vipu on kookkaampi, oikealla pienempi. Punaiset täplät molemmin puolin ilmoittavat tuliasennon. Reilun kokoinen lippaan vapautinsalpa on kahvan yläosassa vasemmalla puolella. Sen jousi on jäykkä, mutta lipas putoaa vapaasti.

Lippaan pohjassa ei ole vakiona "bufferia". V erityshana on karhennettu ja kevennetty eli "luurankotyöppinen" (skeleton). Luisti ei jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen.

KAHVASSA ON runsaskokoinen peukalohangan suojus, joka ehkäisee iskuvasaran kivuliasta nipistämistä (hammer bite). Luistissa on virityskarhennuksia 2+2 settiä, mutta KMR:n viritys vaatii kuitenkin kohtalaisia näppivoimia ja puristusvoimaa. Tähän osasyynä on maahantuojan mukaan käsityönä viimeistelty piipun tiukka sovitin.

Takatahtäin on sivu- ja korosäädettävä. Koroon tarvitaan uraruuvimeisseli, sivuun pieni kuusiokoloavain. Kumpaakaan ei tullut aseeseen mukana. Etutähtäin on oranssi kapeahko valokuitujyvä (Ø 1 mm). Tähtäinkuva on melko kapea ja tähtäimet matalaa sorttia. Kun kyseessä on toiminnallinen pistooli, ei haluta kovin leveitä ja koteloon takertelevia tähtäimiä. Kotelosta puheen ollen, mikä tahansa CZ Tactical Sports yhteensopiva kotelo käy ORCALLE.

Suupuolella eturungon alapuolella on Picatinny-varustekisko kahdella rekylylvas-timen uralla. Tähän voisi kiinnittää vaikka valaisimen tai laserosoittimen. Niissä lajeissa missä tällaiset ovat sallittuja ja/tai näitä käytetään!

KÄYTTÖOHJE ON minimalistinen kooltaan 102x147 mm. Kielet "CZE" ja "ENG". Eng-

Lipaskuulussa on runsaankokoinen avanne (funnel). Se toimii myös sorminipun tukena.

Orcan käyttöohje on minimalistinen sekä kooltaan että anniltaan.

"Kun kyseessä on toiminnallinen pistooli, ei haluta kovin leveitä ja koteloon takertelevia tähtäimiä."

Orcassa on piipunsuulla "pusla" tai "hela". Rekylyljouksen kara (piipun alapuolella) on vaihdettavissa eri mitoituksiin.

lannin kielelle on annettu vaatimattomat 20 sivua, joista suuri osa on sitä tavanomaista varoittelua. Ohjeessa ei ole ensimmäistäkään kuvaa. Omasta mielestäni tämä ohje on pohjanoteeraus.

Netissä kerrotaan, että Orcasta olisi olemassa myös kaliiperit 9x21 ja 40 S & W. Mutta 9 mm Luger on se taloudellisin ammuttava.

Maahantuojana Lohjan Ase ja Osa. Sen toimitusjohtaja **Hannu Uronen** on tunnettu practical-kilvanampuja ja myös asevalmistaja (Uronen Precision). Yritys hinnoittelee KMR-mallit seuraavasti: kirjoitusase Orca 2690 euroa, Umbra 2550 euroa, Spectra 2490 euroa, Spectra Production Optics 2800 euroa, Cuda 2690 euroa ja Spark (22 LR) 1190 euroa. Hintoja on pidettävä kilpailu-aseille maltillisina.

Yritys myy aseet etupäässä suoraan ilman jälleenmyyjäverkostoa. 🛠️

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 on Poliisihallituksen hyväksymä ja täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden asean ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

Uusi mallisto!

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

CORROSAFE CS16R
Kuvan kaappi lisävarustein.

CORROSAFE 16K
Kuvan kaappi lisävarustein.

50,-/kk

Liittojen jäsenille
koodilukko ilman lisähintaa
asekaapin oston yhteydessä.
Arvo 180,-

METSÄSTÄJÄLIITTO

RUL RESERVILÄISLIITTO

Koukkusarja 35,-

Laatikko 355 30,-

Lokerikko 435x529 190,-

Lokerikko 235x529 160,-

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi/verkkokauppa

CORROSAFE 6K

alk. 905,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 6 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 32 cm, paino 125 kg.

CORROSAFE 12K

alk. 1015,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 12 asetta.
Korkeus 150 cm, leveys 44 cm,
syvyys 40 cm, paino 135 kg.

CORROSAFE 16K

alk. 1150,- (+toim. 94,-)
Kaappiin sopii max. 16 asetta. Kor-
keus 150 cm, leveys 55 cm, syvyys
40 cm, paino 150 kg.

CORROSAFE CS16R

alk. 2375,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii 16 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 250 kg.

CORROSAFE CS30

alk. 1820,- (+toim. 158,-)
Kaappiin sopii max. 30 asetta. Korkeus 170 cm,
leveys 75 cm, syvyys 65 cm, paino 225 kg.

Tutustu tuotteisiin ja lisävarusteisiin netissä www.corrosafe.fi

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista

Tornio

Ampumatarvikkeilla suuren tämän päivän ampumaurheilun

Omalla huolellisuudella ampumatarvike- ja luotivalinnassa voi saavuttaa pisteitä, joiden eteen ei tarvitse varsinaisesti harjoitella.

Teksti VILLE HÄYRINEN, VEIJO SIVULA
Kuvat VILLE HÄYRINEN, LAPUA

Ampumaurheilussa kilpailu kovee. Pisteiden ja osumien sijaan monessa lajissa lasketaan jo desimaaleja. Esimerkiksi ilmakiväärimunnassa tämä tarkoittaa aseennäköä, että luodin reunan sivutessa 0,5 mm kymppiä 10,0:n arvoisesti, on matkaa 10,9:iin puoli luodin mitta eli 2,25 mm. Tämä jakautuu siis 10 desimaaliin eli jokainen 0,225 mm parannus tuo siis yhden kymmenyksen lisää pisteitä. 60:n laukauksen kilpasarjassa tämä tarkoittaa kuutta pistettä – eroa SM-finaaliin pääsyn ja maailmanennätyksen välillä.

Mitä lajimme siis vaatii ampumatarvikkeiden osalta? Urheiluampuja-lehti ryhtyi selvittämään sitä H&N-ilma-asealuoteja maahantuovan Leppä.fi:n Markko Lepän, maajoukkueen patruunatestausta hoitavan Veijo Sivulan ja Nammo Lapua Oy:n kanssa.

KAIKKI 10 JA 50 M kilpa-ammuntakäytössä olevat luodit on valmistettu lyijystä. Ne ovat melko pehmeitä, alttiita kaltoinkohtelulle ja ballistisesti heikkoja. Toisaalta lyijy on kimmon materiaali, ja se on helposti muokattavissa. Sitä on saatavilla riittävästi ja se on suhteellisen edullista.

Ero luodissa ja luodissa voi olla iso, mikä taulussa tarkoittaa jopa pistettä. 60:n laukauksen sarjassa ero voi olla siis kymmeniä. Panostamalla huolellisuuteen ampumatarvike- ja luotivalinnassa on kuitenkin saavutettavissa ”ilmaisia” pisteitä. Ainakin niin ajatellen, että niiden eteen ei tarvitse harjoitella.

Suomalaisten isona etuna on se, että Suomessa toimii maailman johtava pienoiskiväärin patruunavalmistaja Lapua, jonka on myös Ampumaurheiluliiton pitkäaikainen ja merkittävä tukija. Veijo Sivula mainitsee, että Lapuan patruunoissa Center-X on jo hyvä aloittelijan kilpailupatruuna, joka on tasaista käynniltään ja riittää kaikkeen meidän kilpailukäyttöömme.

Urheiluampuja-lehti tutustui leppä.fi:n testiradalla ilma-aseen luotitestaukseen.

Kilpailee millä tasolla tahansa, luodit ja patruunat kannattaa testata.

PELKÄSTÄÄN KASOJEN koot eivät vielä kerro patruunan todellista käyntiä, vaan elektronisen taulun testausohjelma, jossa laite kertoo sillä kasalla saavutettavan mak-

simituloksen, on tähän oleellinen apu. Yksinkertaistettuna nätti symmetrinen kasa voi pitää sisällään monia 10,2–10,4 pisteen arvoisia osumia, jotka todellisuudessa laske-

ri merkitys heilussa

vat sarjan keskiarvoa.

Kun taas epäsymmetrinen kasa, jossa näkyy selvä ”kärpänen”, voikin olla pääosaltaan 10,7–10,9 arvoisia osumia yhdellä 10,3:lla, jolloin saavutettava tulos kymmenellä laukauksella onkin selvästi parempi.

Myös toisteisuus on tärkeää sekä pienoiskivääreissä että ilma-aseissa.

Yksi kymmenen laukausta ei vielä kerro totuutta, mutta sen toistuminen sarjasta toiseen kyllä.

PATRUUNOIDEN JA luotien testaus koskee aivan kaikkia harrastajiamme kultahipuista veteraanisarjoihin ja huippu-urheilijoihin. Tänä päivänä millään tasolla ei voi antaa tasoitusta välineissä, ja aseiden käynti on tämän päivän kymmenenkilpailussa aivan keskeinen asia.

Kaikkein oleellisimpana neuvona testajat nostavat esiin sen, että ”aloita testi aina puhdistetulla piipulla” ja puhdistu piippu riittävän usein.

Hyvä nyrkkisääntö on aina ammuttuasi 500:n pakkauksen. 🌀

Testaa käyttämäsi luodit ja patruunat

U rheilunpuja-lehti vieraili huhtikuussa Haminassa leppä-fi:n testiradalla. Se tutustui ilma-aseen H&N-luotitestaukseen ja sen perusteisiin.

H&N on ilma-aseiden markkinajohtaja yhdessä RWS:n kanssa ja ainoa, jonka maahantuoja tarjoaa luotien testauspalvelun Suomessa.

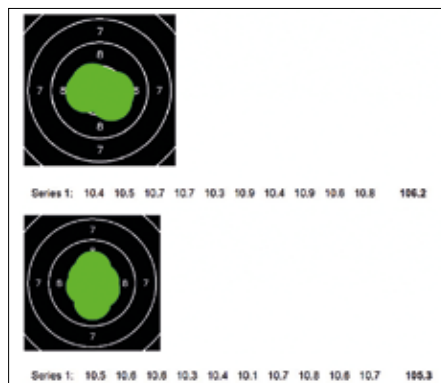
Avartavinta oli nähdä aluksi, mikä ero oli samalla luodilla ampuessa, kun ensin ammuttiin likaisesta piipusta ja seuraavaksi piipun puhdistuksen jälkeen. Kymmenen laukauksen tulos parani heti pisteellä. Jokainen tietää kuinka paljon tämä on kilpasarjassa.

TESTIIN SAATIIN Heinolan Ampujien Feinwerkbau 700 -nuorisoase. Luodeista testattiin kahta eri halkaisijaa (4,49/4,50), molemmista kahta eri painoa (light/heavy) ja aina kahta eri valmistussarjaa per luoti.

Yhteensä ammuttiin kahdeksaa eri luotierää. Näiden perusteella löydettiin luoti, joka kävi toistuvasti hieman yli 107 pisteen sarjoja. Heinolan Ampujien nuorten selityksenä jatkossa ei siis enää toimi aseiden heikko käynti.

Tässä aseksilössä vaihtelu eri luodeilla oli noin kaksi pistettä per kymmenen laukausta (105,0–107,3). Eri painoinen ja halkaisijainen luoti myös käyttäytyi lähtönopeuden osalta hieman eri tavalla, kevyempi ja ohuempi on yleensä hieman nopeampi.

Loppukaneettina on sanottava, että kilpailut millä tasolla tahansa, testaa käyttämäsi luodit ja patruunat. Monta monttua välttää käyttämällä tunnettujen laatuvalmistajien tuotteita.

Vertailu, pudistettu ja ei puhdistettu ase.

Ilma-aseluodit

- ✗ Kiinnitä huomio luotien "siisteysteen": pyrstö on ehjä eikä siinä ole silmin havaittavissa soikeutta tai mitään kolhuja.
- ✗ Myös luodin "nokka" pitää olla puhdas kolhuista ja ylimääräisestä lyijystä.
- ✗ Aseen lähtönopeudet pitää myös tarkistaa, mistä voi ilmetä vika aseessa. Nopeus 174–185 välille ja niiden pitää pysyä noin 3 m/s sisällä.
- ✗ Kasojen koko ei ole niin merkittävä kuin pistemäärä mitä luodilla saa.
- ✗ Riittävä aseiden käynti aloittelijalle penkistä on 106–107 pistettä / 10 ls. Aseella pitää ampua 20–30 ls, niin sillä saa jo kohtuullisen kuvan luotien paremmuudesta.
- ✗ Hyvä luoti on käynniltään vähintään 107,5, ja sen pitää toistua ainakin 40 ls ajan.
- ✗ Ilmakiväärin kilpailuluodit tulisi laittaa muovirasioihin, joissa ne on helposti todettavissa virheettömiksi.
- ✗ Ilma-aseiden luodeista pitää testata niin monta erää, mitä saatavilla on.

Pienoiskiväärit

- ✗ Pienoiskiväärin käynteissä on isojakoin eroja. Yleensä siihen löytyy selitys lyijyisestä ja likaisesta piipusta. Myös petauksessa voi olla joutun pielessä tai rautojen kiristysruuvit eivät ole oikeassa momentissa.
- ✗ Patruunaerien välillä on myös hienoisia eroja, joita ei ulospäin voi silmämääräisesti todeta.
- ✗ Tietty patruunaerä voi sopia yhteen aseeseen ja toinen toiseen. Patruunaerän sopivuus kannattaa aina testata ampumalla.
- ✗ Aseksilöiden ja piippujen välillä on isojakoin eroja, jotka selviävät vain testiammunnan kautta. Siihen on jo tehoryhmätasolla olevien kiinnitettävä huomiota.
- ✗ Tehoryhmätasolla aseiden pitäisi olla käynniltään vähintään 105 pistettä / 10 ls, joka pitää toistua 2–3 kertaa. Kansallisen tason ampujalla taas 106 p / 10 ls.
- ✗ Asiantuntijana Ampumaurheiluliiton maajoukkueiden patruunatestauksesta huolehtiva Veijo Sivula.

IN MEMORIAM

TORSTI LAAKSONEN

1934–2022

Tunnettu asesuunnittelija ja asevalmistaja Torsti Laaksonen nukkui pois 5.7.2022 Tampereella 87 vuoden iässä. Hän syntyi Juupajoella 10.12.1934 mutta muutti vanhempiensa kera 1948 Tampereen seudulle, jolla asui ja vaikutti sitten koko ikänsä.

Aseet kiinnostivat Laaksonen nuoresta pitäen. Hän ampui ensimmäisen riistalaukukonsensa 6-vuotiaana Iver Johnson-haulikolla – ja pyy putosi.

Kansakoulun jälkeen Laaksonen sai työpäivän "yleismetallimiehenä" Niilo Lahtisen Tampereen Asepajalta Vuolteenkatu 13:ssa, jossa hän teki lähes kaikkea, muun muassa sähkötyötä. Vuonna 1954 sotaväki ja varusmiespalvelus kutsuivat. Laaksonen pääsi toivomaansa asealiupseerikouluun Helsingin Katajanokalle, josta hän vapautui alikersanttina 1955.

Sieltä hän palasi Tampereen Asepajalle "sportteeraamaan" eli muuntamaan vanhoista sotilaskivääreistä käypäisiä metsästysaseita. Näistä oli sodan jälkeen Suomessa huutava pula, joten kauppa kävi hyvin. Toimenpide

Torsti Laaksonen Hotelli Rosendahlin puistossa kesällä 2010.

merkitsi useimmin myös kaliiperin muutostyötä ja piipun "rotsaamista" tai vaihtoa.

Laaksonen kauli Mosin-Naganteja, Arisakoja, Carcanoja ja Mausereita. Kokonaismäärää hän ei koskaan tullut laskeneeksi.

LAAKSONEN TEKI 1960-luvulla hyppäyksen asealan ulkopuolelle. Tamperelainen Kone-Lamminen oli kehittämässä uutuustuotetta, automaattista autonpesukonetta ("Tammer-Matic"). Laaksonen suunnitteli siihen useita mekanismeja ja yksityiskohtia.

Vuonna 1970 Tampereen Asepaja tarvitsi vetäjää omistajansa Niilo Lahtisen kuoltua. Laaksonen värvättiin siihen pestiin, ja siitä alkoi myös aseiden valmistus omista suunnitelmista. Näitä olivat mm: TAP Caribou (pumpukivääri riistamaaliammuntaan), TAP Wildboar (suoravetolukkoinen villikarjuammuntaan), TAP Finnbiathlon (suoravetolukkoinen ampumahiihtoon) ja TAP 375 Lakelander (pulttilukkoinen metsästyskivääri).

VUONNA 1979 Torsti Laaksonen perusti oman yrityksen Pirkan Ase Oy Tampereelle osoitteeseen Ilmarinkatu 37. Täällä hän rupesi tekemään asekorjauksia ja huoltoja ja lisäksi valmistamaan omia suoravetolukkoisia suunnitelmiaan. Näitä kiväärejä on viety neljään maanosaan ja yli 20 maahan. Valtaosin nämä ovat olleet metsästysaseita, mutta esimerkiksi seuraavia ajateltiin ampumaurheiluun: Bench Rest -kivääri, Lynx-89 tarkkuuskivääri, Lynx-90 vapaakivääri ja Lynx-94 suoravetolukkoinen.

Tästä Lynx-94:stä lukuisine variaatioineen tuli Pirkan Aseen selkäranka, jota vietiin yli 20 maahan.

LAAKSONEN JÄI eläkkeelle vuonna 2000 ja luovutti liikkeensä veljenpojalleen Harri Laakoselle. Tämä jatkoi toimintaa Pirkkalassa yrityksen Lynx Rifles Oy nimissä. Yrityksessä on äskettäin tapahtunut omistuspohjan muutos, kun Harri Laaksonen eläköityi.

Nuorempana Laaksonen harrastuksiin kuuluivat muun muassa painonnosto, metsästys, kalastus, hirvenhiihto, riistamaaliammunta ja virkistysammunta pistooleilla.

PEKKA SUURONEN

Kirjoittaja on Torsti Laaksonen ystävä lähes 40 vuoden takaa.

Nuorten avoin valtakunnallinen trap-leiri Orimattilassa pe-la 21.-22.7.2023

Paikka:	OSU ry:n Salolan ampumarata, Olympiavoittajantie 121, 16300 Orimattila
Lajit:	1-Trap(kansallinen) ja Trap (olympia)
Kenelle:	Nuorille ampujille, taitotasosta riippumatta.
Järjestäjä:	SAL, trap-valmentajat

Leirin pääpainona on trap-ammunnan alkeet ja perustekniikan opetus. Nuoret saavat tietoa myös turvallisuusasioista sekä esim. aseiden päivittäishuollosta. Ennen kaikkea leirillä on tarkoitus harjoitella trapin ammuntaa valmentajien opastuksessa.

Lisätietoja leiristä Maija Hoppu 040-6597262
tai Pekka Maunula 040-5866061.

Leirille ilmoittautuminen: 16.7.2023 mennessä,
sähköpostitse: majja.hoppu@gmail.com
tai puhelimitse Maija Hoppu: 040 569 7262

AMPUMAUURHEILULIITON NUORTEN KESÄLEIRI KISAKALLIOSSA 5.–8.6.2023

Tervetuloa viettämään hauska ja innostava kesäleiri ammunnan ja muun mukavan leiriohjelman parissa!

Leiri on suunnattu ampumaharrastuksesta kiinnostuneille ja ammuntaa jo jonkin aikaa harrastaneille 10-14-vuotiaille nuorille. Leiri sopii hyvin myös aloitteleville ampujille. Leirin ohjelmassa mm. ampumarjoituksia ilma-aseilla, simulaattoriammuntaa, monipuolista liikuntaa ja lajikokeiluja, leiriolympialaiset, leiridisko sekä tietenkin vapaa-aikaa mukavassa porukassa.

Leirillä ei tarvita omia ammuttavälineitä.

Ohjaajina ja valvojina leirillä toimivat Kisakallion ammattitaitoiset ohjaajat sekä Suomen Ampumaurheiluliiton leiriohjaajat.

Leiri alkaa maanantaina 5.6. ilmoittautumisella ja lounaalla klo 11-12.
Leiri päättyy torstaina 8.6. päivälliseen noin klo 16.00.

Hinta
340€ / HLÖ

sis. majoituksen, ruokailut
tulopäivän lounaasta
lähtöpäivän päivälliseen
sekä leiriohjelman
ja 24/7 leirivalvonnan
ohjaajan toimesta.

**ILMOITTAUDU
MUKAAN!**

TIEDUSTELUT

Ampumaurheiluliitto:
Kustaa Ylitalo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö
kustaa.ylitalo@ampumaurheiluliitto.fi
p. +358 (0)40 8390 446

Kisakallio:
myynti@kisakallio.fi

Tosissaan muttei vakavissa

Nuoret harjoittelevat yläkoulu- ja tehoryhmäleireillä.

Teksti KUSTAA YLITALO

Urheilussa menestyminen ja oman maksimaalisen suorituskyvyn ja taitotason saavuttaminen vaativat hurjasti työtä, treeniä ja toistoja jo nuoresta pitäen.

Vanha huippu-urheilun kaava, jonka mukaan kansainvälinen huipputaso on mahdollista saavuttaa, kun harjoittelee tuhat tuntia vuodessa kymmenen vuoden ajan, ei ole kaukana totuudesta ampumaurheilussakaan. Käytännössä tämä tarkoittaa kolmen tunnin harjoittelua päivittäin.

Pelkkä määrällinen harjoittelu ei kuitenkaan yksinään riitä viemään lahjakastakaan nuorta huipulle, vaan ratkaisevaa ovat harjoittelun laatu, monipuolisuus, urheilullisen elämäntavan omaksuminen sekä nuoren oma motivaatio.

Näihin huippu-urheilussa vaadittaviin osa-alueisiin nuoret saavat opastusta, tukea ja sparrausta Ampumaurheiluliiton tehoryhmä- ja yläkoululeireillä.

Tehoryhmätoiminta – tie nuorten maajoukkueeseen

TEHORYHMÄ on Ampumaurheiluliiton nuorille urheilijoille tarkoitettu valmennusryhmä, jonka tarkoituksena on auttaa ja tukea lahjakkaita urheiluampujia heidän harjoittelussaan ja valmennuksessaan. Tehoryhmiä on tällä hetkellä neljässä eri lajissa: pistooli, kivääri, trap ja liikkuva maali.

Tehoryhmäurheilijat eivät vielä kuulu maajoukkueryhmiin, mutta tavoite on asetettu menestymiseen kilpaurheilussa. Tehoryhmä tekee myös yhteistyötä nuorten maajoukkueen kanssa.

Käytännössä tehoryhmän toimintaa toteutetaan lajikohtaisten ja tehoryhmien yhteisten leirien muodossa. Leirien ohjelmassa on ampumaharjoittelun lisäksi aina fysiikka-valmennusta ja testausta, mentaalivalmennusta sekä urheilulliseen elämäntapaan liittyviä luentoja ja harjoituksia.

Yläkoululeireillä yhdistyvät tavoitteellinen urheilu ja koulunkäynti

YLÄKOULULEIRITYS, jota monet eri lajit järjestävät yhteistyössä eri urheiluopistojen kanssa, on osa Suomen Olympiakomitean

Ampujien yläkoululeiriläiset Kisakallion pääoven edustalla syksyllä 2022.

urheiluakatemiaohjelmaa. Ampumaurheilussa yläkoululeirit toteutetaan tällä hetkellä käytännössä Kisakallion Urheiluopiston ja **Marko Lepän** yhteistyönä.

Niin tehoryhmätoiminnan kuin myös yläkoululeirityksen keskeisimpiä tehtäviä ovat nuorten huipulle pyrkivien urheilijoiden valmennuksen tukeminen ja tehostaminen ja urheilullisen elämäntavan omaksuminen. Yläkoululeireillä keskeisessä roolissa on myös koulunkäynnin ja tavoitteellisen urheilemisen yhdistäminen.

Leireillä eri alojen ammattilaiset auttavat nuorta urheilijaa kehittymään päivittäisessä urheilutoiminnassa, kun hän opettelee urheilijalle tärkeitä elämäntaitoja sekä hyvää harjoittelua. Leiripäivien aikana nuorille on aina varattu aikaa myös koulunkäyntiin ja läksyjen tekemiseen.

Motivaatiota kavereista ja hyvästä ilmapiiristä

VAIKKA AMMUNTA on hyvin pitkälle yksilölaji, on sen harjoitteluun paljon antoisampaa ja mukavampaa hyvässä porukassa ja yhdessä kavereiden kanssa kuin yksin. Kun katselee nuorten eleitä ja ilmeitä tehoryhmä-

ja yläkoululeireillä, kuuntelee sivusta heidän jutteluun tai lukee leireiltä kerättyä palautetta, niin ei voi muuta kuin vakuuttua siitä, miten iso merkitys nuoren ampujan motivaatiolle tällaisella leiritoiminnalla on.

Tehoryhmä- ja yläkoululeirit ovat saaneet nuorilta hyvää palautetta, ja niillä selvästi viihdytään.

Nuoret ovat kuitenkin itse toivoneet leireille vielä enemmän vapaa-aikaa ja vapaa-aajan aktiiviteettia kuten esimerkiksi leiridiscoa, pelailua ja uimista.

Kun leireillä on sopivasti lajiharjoittelua, monipuolisuutta, urheilulliseen elämäntapaan ohjaavia sisältöjä ja vapaa-aikaa kavereiden kanssa, ruokkivat ne merkittävällä tavalla nuorten harjoitusmotivaatiota ja kantavat pitkälle urheilu-uralla eteenpäin.

Tavoitteellinen urheilu edellyttää, että harjoitellaan paljon ja tosissaan, mutta se ei saa olla liian vakavaa. Harjoittelun pitää myös olla hauska ja kivaa, jotta sitä jaksaa tehdä sen tuhat tuntia vuodessa kymmenen vuoden ajan tai jopa kauemmin.

Kun kestävyysjuoksun nelinkertaiselta olympiavoittajalta **Lasse Viréniltä** kysyttiin eräässä haastattelussa, miten hän jaksoi rankkaa ja raskasta harjoittelua vuodesta toiseen, hän totesi, että ei hän koskaan kokenut sitä

saan

LUOPISTO

raskaaksi, vaan nautti aina harjoittelusta.

Yksi tapa lisätä nautintoa ja sitä kautta motivaatiota nuorten harjoitteluun on leiri-toiminta, jossa nuoret saavat paitsi valmennuksellista tukea itse laji- ja oheisharjoitteluun sekä viettää aikaa kavereiden kanssa hyvässä ja kannustavassa ilmapiirissä. Tähän tehoryhmä- ja yläkoululeiritoiminta tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden tavoitteellisesti harjoitteleville nuorille.

Parhaita asioita, joita urheilu-ura voi urheilijalle tarjota, ovat hyvä porukkahenki, kaverit ja jopa elinikäiset ystävyysuhteet.

Hakeutuminen ampumaurheilun yläkoulu- ja tehoryhmäleirityksiin

YLÄKOULULEIRITYKSIIN haku lukuvuodelle 2023-2024 tapahtuu Kisakallion nettisivujen kautta. Haku päättyy 7.5.2023

Tehoryhmiin hakemisesta tiedotetaan alkusyksystä SAL:n nettisivuilla ja Facebookissa. Tehoryhmien vastuuvallmentajilta voi tiedustella myös mahdollisuutta päästä mukaan tehoryhmätoimintana kesken kauden.

Lisätietoa saa SAL:n nettisivuilta sekä liiton koulutus- ja nuorisopäälliköltä. 🌸

Finaalijännitys sattuu joka paikkaan

- Finaalissa kehon jokainen solu on jollakin tavalla pelissä mukana. Ainakin minulla jännitys sattuu fyysisesti joka paikkaan. Ampuessa tunne ei ole mitenkään miellyttävä, mutta suorituksen jälkeen olo on hyvä, Juha Hirvi kuvailee runsaan kahden vuosikymmenen kokemuksella.

- Meidän lajimme viehätys ja haaste on siinä, että pystyy hallitsemaan mielensä ja kehonsa kisajännityksessä. Kun on hyvässä kunnossa eikä pelästy jännittämistä, pärjää finaalissa.

Juha Hirvi on ampunut arvokilpailujen eli maailmancupien, olympia-, MM- ja EM-kilpailujen finaaleissa 73 kertaa. Tähän mennessä saldona on finaalilajeista olympiahopea, MM-hopea, EM-pronssi, neljä maailmancupin voittoa sekä maailmancupissa ja maailmancupin finaalissa yhteensä kuusi kakkossijaa ja yhteensä 13 kolmos sijaa.

- Jos ampuu finaalissa, niin jokainen tietää, että siellä on seitsemän muuta, joita jännittää ihan yhtä paljon. Kenenkään on turha luulla, että joku kilpailija olisi kylmähermoinen eikä jännittäisi ollenkaan. Finaali on jokaiselle kova paikka.

Arvokilpailujen peruskilpailujen jännityksen Juha Hirvi määrittelee "ei niin hirmupahaksi".

- Silloin on pikkaisen normaalikisaa enemmän sykettä. Hyvästä kisajännityksestä saa sopivasti aggressiivisuutta ampumiseen.

RADOILTA KERÄTTYÄ

15 VUOTTA SITTEEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 3/2008 oli laaja kivääriampuja **Juha Hirven** haastattelu. Hirvi osallistui uransa aikana peräti kuusi kertaa olympialaisiin, parhaana olympiasaavutuksenaan hopeamitali Sydneyssä vuonna 2000.

- Olin koko kesän erittäin hyvässä kunnossa, ja siksi minulta odotettiin menestystä. Kun sitten pystyin tekemään kovassakin paikassa sen mitä osaan, se tuntui hyvältä.

Hirvi sanoi osanoton olympialaisiin olevan tavoittelemisen arvoinen jokaiselle urheilijalle. Suurin osa oman lajinsa kansainvälisissä kilpailuissa kilpailevista urheilijoista ei koskaan pääse olympialaisiin.

- Lisäksi suurin osa olympialaisiin osallistuvista pääsee mukaan vain kerran. Urheilijan pitää kulkea valtavan pitkän matkan ja ohittaa monta karikkoa osallistuakseen olympialaisiin. Nykyisellä järjestelmällä olympiatapahtuma kestää karsintoihin 2-3 vuotta.

HIRVEN KERROTTIIN kehittäneen vuosikymmenten työllään oman tapansa ampua. Jokavuotinen urakka oli oman parhaan tuntuman löytäminen.

- Silloin kun olen keskenkuntoinen, tietoinen tekeminen häiritsee parhaan lopputuloksen saavuttamista, hän kuvailee.

lee. Hyvä lopputulos tulee rennolla, niin sanotusti selkäytimestä tulevalta tekemisellä.

Hirvi kertoi haastattelussa, miltä finaalijännitys oikeasti tuntui:

- Finaalissa kehon jokainen solu on jollakin tavalla pelissä mukana. Ainakin minulla jännitys sattuu fyysisesti joka paikkaan. Ampuessa tunne ei ole mitenkään miellyttävä, mutta suorituksen jälkeen olo on hyvä, hän kuvaili runsaan kahden vuosikymmenen kokemuksellaan.

Ampumaurheilun viehätys ja haaste oli Hirven mukaan siinä, että pystyy hallitsemaan mielensä

ja kehonsa kisajännityksessä.

- Kun on hyvässä kunnossa eikä pelästy jännittämistä, pärjää finaalissa.

HIRVI OLI AMPUNUT arvokilpailujen eli maailmancupien, olympia-, MM- ja EM-kilpailujen finaaleissa peräti 73 kertaa. Lehden ilmestyessä saldona oli finaalilajeista olympiahopea, MM-hopea, EM-pronssi, neljä maailmancupin voittoa sekä maailmancupissa ja maailmancupin finaalissa yhteensä kuusi kakkossijaa ja yhteensä 13 kolmos sijaa.

- Jos ampuu finaalissa, niin jokainen tietää, että siellä on seitsemän muuta, joita jännittää ihan yhtä paljon. Kenenkään on turha luulla, että joku kilpailija olisi kylmähermoinen eikä jännittäisi ollenkaan. Finaali on jokaiselle kova paikka.

Arvokilpailujen peruskilpailujen jännityksen Hirvi määritteli "ei niin hirmupahaksi". Hän sanoi, että silloin on "pikkaisen normaalikisaa enemmän sykettä".

- Hyvästä kisajännityksestä saa sopivasti aggressiivisuutta ampumiseen.

LASSI PALO

Jäsenpalvelut

Suomen Ampumaurheiluliittoon kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan.

ASELUPANEUVONTA. Aselupaneuvonta on Ampumaurheiluliiton jäsenseuroille ja niiden jäsenille suunnattu palvelu, jota tarjottiin jäsenetuna ilman veloitusta määräajan aselain muuttumisen aikaan. Jäsenet saattoivat soittaa palveluneuvojalle puhelinaikoina ja tiedustella aselain muutosten vaikutusta omiin nykyisiin aselupiin sekä pyytää neuvoa aselupien hakemiseen liittyen. Aselupaneuvonta palveluna on päättynyt, mutta olemme koonneet vastaukset yleisimpiin kysymyksiin.

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen, viisi kertaa vuodessa ilmestyvä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 50 €/vuosikerta)

KEHITTÄMISAPURAHAT. Jäsenseura voi hakea liitolta apurahaa kehitysprojektin mahdollistamiseksi. Hakuaika alkaa vuosittain toukokuussa ja päättyy elokuussa.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000€ (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja kustantaa lisäksi palkinnot, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

ALENNUKSET JA EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA.

Liitolla on useita yhteistyökumppaneita, joilta seurat ja niiden jäsenet saavat rahanarvoisia etuja ja alennuksia: **Corrosafe, Holiday Club, Polar, Avis, Viking Line, SimWay Hunt, Rantalainen.** Katso yhteistyökumppaneiden edut osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta/

MUITA LIITON NYKYISIÄ PALVELUITA

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Jäsenrekisteripalvelu seurakäyttöön
- o Tapahtumahallintapalvelu seurakäyttöön
- o Edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen
- o Viestintä: yli 180 mediatiedotetta/vuosi
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o SAL netti: uutiset, ennätykset, kilpailukalenteri, kilpailutiedottaminen, urheilijaprofiilit, mediaseuranta, ostetaan/myydään...
- o Facebook, Instagram, YouTube
- o Uutiskirjeet
- o Messut: SAL:n osastot mm. Erämessut, GoExpo
- o Simulaattori- ja Noptel-lainaukset
- o Kouluvierailuohjeistukset ja mallit
- o Ampumaurheilukoulut ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Kultahippupäälliköt 9 kpl
- o Maajoukkue toiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Tehoryhmätoiminta
- o Alue- ja jaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Tutkimustoiminta KIHU
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o SE:t, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (Valmennusrahasasto)

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Ilmoituksesi palveluhakemistoon?

Laita viestiä: lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2023 kolmas Urheiluampuja ilmestyy 14.7.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN TOZ35 vasenkätinen kahva. Koko M. Kahvassa merkintä TOZ MLB0. Kiinnitysruuvit mukana. Uuden veroinen, tarpeettomana. Uuden hinta 328€, tämä 150€! Ilmoittaja: Jorma Väättäinen, jovaanta@dnainter.net.net, 0405753585 Ilmoitus jätetty: 04.04.2023

MYYDÄÄN AMPUMAHIIHTO PIENOISKIVÄÄRI Käytetty kunnoitetaan erinomainen Anschutz Fortner 1827 22LR varusteineen - asepuusi työkaluineen - käsivarsihihna - käsivarsinauha 2kpl Hp 3200€ Myynnissä myös panoksia Biathlon Sport 22 LR. Ilmoittaja: Ilpo Alasaukko-oja, ilpo.ilmaster@gmail.com, 040-8433187. Ilmoitus jätetty: 14.03.2023

MYYDÄÄN S&W M29-3. Piippu 10 5/8"\\", Finnsight takatähtäin (hahlo), Jalonen etutähtäin (jyv & tunneli), Pachmayr kumiset kahvalevyt ja S&W alkup. puiset kahvalevyt. Salkku, 3-os latausholkkisarja, 300 hylsyä, 300 Sierra 220 grain FPJ luotia, ja kolme MTM patr. laatikkoa. Hinta 700 €. Ilm: Hannes Koivu, hannes.koivu@luukku.com, 0407328699. Ilm jätetty: 12.3.

MYYDÄÄN AMPUMAHIIHTO PIENOISKIVÄÄRI Izmash Biathlon 7-4 suoravetolukkoinen, Anschutzin tähtäimet. Hp 1300€. Ilmoittaja: Vesa Huhtanen, vthuhtanen@gmail.com, 040-5474975. Ilmoitus jätetty: 27.02.2023

MYYDÄÄN ILMAPISTOOLI FEINWERKBAU P11 PICCOLO kevyt molempikätinen paineilmakäyttöinen ilmapistooli, ammuttu 80 luotia + noin 200 harjoituslaukausta ilman painetta (sähköistä Mantis-harjoittelulaitetta käyttäen); hinta 550 euroa; Kirkkonummi. Ilmoittaja: Jarmo Suihkonen, jarmo.suihkonen@gmail.com, 0405452191. Ilm. jätetty: 24.02.2023

MYYDÄÄN SCATT BASIC -TARKKUUSHARJOITTELUVAINE piippuun (kivääri/pistooli) kiinnitettävä optinen tunnistin, ammuttamatka 2,5–50 metriä, kaliiperille ilma-aseesta .338:aan, optinen tunnistin liitetään USB-kaapelilla Widnows-tietokoneeseen, jossa analysointiohjelma pyörii; hinta 375 €, Kirkkonummi. Ilm: Jarmo Suihkonen, jarmo.suihkonen@gmail.com, 0405452191. Ilm jätetty: 24.2.

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI FEINWERKBAU 800 EVOLUTION TOP paineilmakäyttöinen, ammuttu 290 luotia + noin 600 laukausta ilman painetta (sähköistä Mantis-harjoittelulaitetta käyttäen); viritysvipua lyhennetty toista senttiä, joten pystyy käyttämään myös kiikaritähtäimen kanssa; hinta 1100 euroa; Kirkkonummi. Ilmoittaja: Jarmo Suihkonen, jarmo.suihkonen@gmail.com, 0405452191 Ilm jätetty: 24.02.2023

OSTETAAN FEINWERKBAU TAI ANSCHULTZ Hakusessa olisi Feinwerkbau 800 evolution ilmakivääri tai anschultz vastaava Ilmoittaja: Ulla Korkeamäki, ulla.katriina@hotmail.com, 0465343770. Ilmoitus jätetty: 24.04.2023

OSTETAAN ILMAPISTOOLI Ostetaan urheiluilmapistooli. Ilmoittaja: Olga Trink, vkiiironen@hotmail.com, 0503590554. Ilmoitus jätetty: 07.03.2023

OSTETAAN KILPAPISTOOLI BENELLI KITE YMS...Vasenkätinen, kilpapistooli lapselle 8v. Hyvänkuntoinen, mielellään 2 säiliöllä jotka, ei mene lähiaikoina ns.käyttöikä umpeen. Ilmoittaja: Maarit Suomi, maarit.suomi@netikka.fi, 0407630406/iltaisin 16-21 välillä parhaiten. Ilmoitus jätetty: 04.03.2023

OSTETAAN STEYR LP50Hakusessa viidestilaukeava Steyr LP50, tarjoa! Ilmoittaja: Jaakko Riiali, jaakko.riiali@pp.inet.fi, 0405851590. Ilm jätetty: 27.2.

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

lauottua

"LAJI KUIN LAJI, niin kansainvälinen vaatimustaso kovenee koko ajan, koska kymmenet ja kymmenet maat panostavat huippu-urheiluu entistä enemmän. Meidän on myös siksi koko ajan mietittävä, onko "tulokulmamme" oikea."

✳️ **Olympiakomitean uusi huippu-urheiluvastaava Toni Roponen, sivut 12–13**

ONNITTELUT

90 VUOTTA					
Usko Mettiäinen	HVA	7.5.	• Timo Hyytiäinen	LL	16.6.
			• Ari Kesäläinen	TSA	5.7.
			• Pär Landor	TSA	6.7.
			• Juha Ovaska	TSA	13.7.
75 VUOTTA					
Pekka Kähkönen	TSA	12.6.			
70 VUOTTA			50 VUOTTA		
Raimo Lehtimäki	TSA	14.6.	• Rami Sallinen	SäSA	16.5.
			• Toni Pennanen	TSA	22.5.
			• Janne Hannuksela	TSA	27.5.
60 VUOTTA			• Ari Virtanen	SäSA	2.7.
Teuvo Imponen	TSA	16.5.	• Mika Penttilä	LL	21.7.
Timo Mäntylä	TSA	22.5.			
Auvo Viita-aho	HVA	6.6.			

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanakartit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"**VALTATIE 8:N VARRELLE** Limingan ja Lumijoen alueelle rakentuva ja valmistuttuaan Euroopan suurimpiin kuuluva Ruutikankaan ampumaurheilukeskus joutuu pyytämään sen omistavilta kunnilta lyhytaikaista lainaa.

Valtio on myöntänyt yhtiölle 769 000 euron avustuksen, mutta se ei ole ehtimässä tulevan kesän isojen kilpailujen järjestelyihin. Ruutikankaan toimitiloista vastaava kuntien yhteinen Ruutikunnat Oy on pyytänyt kunnilta lainaa, jolla varmistettaisiin, että viimeistelyn tarvitsemat urakkasopimukset saadaan kilpailutettua ajoissa. Kyse olisi niin sanotusta lyhytaikaisesta siltarahoituksesta, jonka yhtiö maksaa takaisin saatuaan avustuksen.

Ruutikankaan ammutakeskus on Limingan ja Lumijoen yhteinen hanke, jonne on suunniteltu maailmanluokan kilpailutoimintaa.

Tänä kesänä Ruutikankaalla järjestetään yli 30 ampumaurheilukisaa. Mukana on muun muassa Pohjoismaiden mestaruuskisat ja ensi vuonna Ruutikankaalle on tulossa muun muassa kivääripracticalin MM-kisat.

Valmistuttuaan Ruutikankaan Ampumaurheilukeskuksessa on yli 300 ampumapaikkaa ja ratoja on 35. Alueelle on tulossa myös 400-paikkainen ravintola, pysäköintialue ja helikopterikenttä."

✳️ Yle 17.4.

Urheiluampuja 2023

Lehden numero	Varauspäivä	Aineistopäivä	Ilmestymispäivä
3/2023	7.6.	21.6.	14.7.
4/2023	18.8.	1.9.	28.9.

Rosenlew tävlade i EM

Europeiska Mästerskapen på luftvapen ordnades i Tallinn i början av mars. Av SFS-skyttarna deltog **Alexandra Rosenlew** från Esbo Skytteförening. Det är Rätt så sällsynt att det är endast en representant från SFS med i gevärsgrenarna när Finland åker på värde tävlingar.

Alexandra deltog i damjuniorernas luftgevär, par-tävlingen på luftgevär och i damjuniorernas lagtävling. I den individuella tävlingen sköt Rosenlew 619,5 och kom in på en 44:e plats. Till final skulle det ha krävts 624,9 poäng. Till Europeiskmästare korades **Anne Bakke Nielsen** från Danmark.

I partävlingen sköt Alexandra tillsammans med **Lauri Syrjä**, de sköt resultaten 311,5 respektive 309,4 poäng. Med deras slutresultat, 620,9 poäng kom de in på en 16:e plats. För att nå medaljmatcherna krävdes det 625,9 poäng.

I lagtävlingen tävlade Alexandra med **Essi Heiskanen** och **Viivi Kemppi**. Där klarade flickorna av de två första kvalomgångarna och kunde ta sig till en av två bronsmatcher, efter att de varit sjätte i andra kvalomgången. I bronsmatchen mötte de Ungern, Ungern visade sig ändå vara ett för hårt motstånd och flickornas slutplacering var sjätte.

SFS-skyttar på världscupturnén

DET HAR VARIT deltagare från SFS-föreningar i tre världscuper sedan senaste nummer. **Mopsi Veromaa** från Sibbo Skyttegille har deltagit i hagelvärdscuperna i Larnaca, Cypern och i Doha, Qatar. **Sebastian Långström** och **Henna Viljanen** från Kyrkslätt Skytteförening har tävlat på gevär i världscupen i Kairo, Egypten.

Veromaa har alltså varit aktiv på världscupturnén. I Doha kom hon in på en 26:e plats efter att hon hade skjutit 113 träffar. Till final krävdes det 118 träffar och grundseriens bästa resultat var 121 träffar. I Larnaca sköt Mopsi 105 träffar av 125 möjliga. Med det placerade hon sig på en 37:e plats. Denna gång krävdes det 113 träffar till finalen. Bästa resultatet i grundserien var 118 träffar.

I Kairo deltog alltså Henna Viljanen och Sebastian Långström. De tävlade i damernas respektive herrarnas gevärsgrenar och i partävlingen på luftgevär tävlade de tillsammans.

I damernas luftgevär kom Viljanen in på en 43:e plats med 625,5 poäng. För att nå finalen krävdes det 630,5 poäng. Bästa resultatet i grundserien var 634 poäng. På

3x20 skott var Henna 64:e efter att hon sköt 570 poäng. Till finalen krävdes det 587 poäng. Bästa resultatet i grundserien var 592 poäng.

Långströmsbästa placering var 58:e platsen på 3x20 skott. Där sköt han 565 poäng. Till final krävdes det 586 poäng, bästa resultatet i grundserien var 588 poäng. I luftgevärstävlingen sköt Långström 614,5 poäng. Med det var Sebastian 71:a. Till final krävdes det 629,2 poäng, bästa grundserie-resultatet löd 631,9 poäng. I partävlingen på luftgevär var Henna och Sebastian 37:e efter att de skjutit 614,2 poäng, Sebastian hade 307,3 poäng och Henna 306,9 poäng.

Världscupsäsongen fortsätter igen i maj med både världscuper på hagel och gevär för våra skyttar. Hagelskyttarna åker till Kairo och gevärskyttarna till Baku.

SFSM i Borgå och Esbo

I MARS har det ordnats SFSM på luftgevär, luftpistol och rörligt mål. Dessa tävlingar har ordnats i Esbo respektive Borgå.

Flera SFS mästerskapsrekord har skjutits i dessa tävlingar. Många rekord sköts i juniorklasserna, som var mycket glädjande att se. 🚩

RÖRLIGT MÅL, SIBBO NORMALLOPP:

A14: 1) Wilmer Wilkman RS 149 SFSMrek.

H16: 1) William Wilkman RS 524 SFSMrek.

D: 1) Linda Mattsson BS-PA 414.

H: 1) Niklas Hyvärinen RS 567, 2) Tarmo Koskela BS-PA 553, 3) Roni Tenhunen BS-PA 551, 4) Krister Holmberg RS 549, 5) Henrik Holmberg RS 547, 6) Tomi Teränen BS-PA 514.

H50: 1) Kristian Torsell SSG H50 255.

D60: 1) Tiina Aalto ESF 261.

H60: 1) Tapani Koskela BS-PA 333, 2) Tom Sved SSG 317, 3) Jukka Nironen SSG 248.

A70: 1) Tryggve Henriksson RS 268, 2) Seppo Teränen BS-PA 222.

A75: 1) Jouko Mutka RS 303, 2) Anders Holmberg RS 297, 3) Erkki Mäkinieni BS-PA 217.

Lag:

H: 1) RS 1663, 2) BSPA 1618.

A60: 1) RS 868, 2) SSG 802, 3) BSPA 772.

BLANDLOPP:

H16: 1) William Wilkman RS 352 SFSMrek.

D: 1) Linda Mattsson BS-PA 297.

H: 1) Niklas Hyvärinen RS 372 (19), 2) Tarmo Koskela BS-PA 372 (14), 3) Krister Holmberg RS 367, 4) Henrik Holmberg RS 364, 5) Roni Tenhunen BS-PA 354, 6) Daniel Torsell SSG 340, 7) Tomi Teränen BS-PA 326.

H50: 1) Kristian Torsell SSG 235.

D60: 1) Tiina Aalto ESF 256.

H60: 1) Tapani Koskela BS-PA 334, 2) Tom Sved SSG 324, 3) Jukka Nironen SSG 272, 4) Peter Stjernberg SSG 232.

A70: 1) Tryggve Henriksson RS 271, 2) Seppo Teränen BS-PA 199.

A75: 1) Jouko Mutka RS 322, 2) Anders Holmberg RS 275, 3) Erkki Mäkinieni BS-PA 207.

Lag:

H: 1) RS 1103, 2) BSPA 1052.

A60: 1) RS 868, 2) SSG 828, 3) BSPA 740.

LUFTPISTOL, ESBO:

D16: 1) Lumi Saikkonen RS 365 SFSMrek.

H20: 1) Lasse Kurkela RS 549.

D: 1) Lumi Saikkonen RS 543, 2) Julia Sundkvist SKB 529.

H: 1) Fredrik Blomqvist ÅSSF 557, 2) Victor Burnev ESF 555, 3) Cristian Friman ESF 550, 4) Tomas Högback VS-VA 547, 5) Jaakko Riiali ESF 537, 6) Jari Alaranta VS-VA 525, 7) Joel Hägblom SKB 470.

H50: 1) Victor Burnev ESF 371, 2) Arto Jussila VS-VA 358, 3) Jaakko Riiali ESF 349, 4) Heikki Kurkela RS 347, 5) Ari Sundman VS-VA 346, 6) Kenneth Berg VS-VA 337, 7) Panu Saikkonen RS 335.

D60: 1) Päivi Mariani-Cerati ESF 345.

H60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 355, 2) Bernt Björkqvist VS-VA 354.

A70: 1) Jerzy Matusiak ESF 344, 2) Lawrence Mariani-Cerati RS 329, 3) Olli Iso-Oja VS-VA 287.

A75: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 356 SFSMrek., 2) Ralf Lindholm ÅSSF 327, 3) Viktor Ruokolahti RS 327.

A80: 1) Rune Karlsson ÅSSF 314 SFSMrek.

Lag:

H: 1) ESF 1642.

A50: 1) ESF 1065, 2) VS-VA 1040, 3) RS 1037.

LUFTGEVÄR, ESBO:

SS8: 1) Walton Hommas RS 192,5 SFSMrek.

11-14N: 1) Aston Hommas RS 195,3 SFSMrek.

D16: 1) Reetta Ruokolahti KSF 372,8.

D18: 1) Nicole Kamila RS 615,4 SFSMrek.

D: 1) Indre Zliobaite RS 596.

H60: 1) Jari Lahdenvesi RS 374,6.

A70: 1) Gustaf Strömbäck SKB 364,2, 2) Ulf Friberg RS 355,4.

VIS: 1) Mikael Toivainen VS-VA 410,8.

Liggande:

D18: 1) Nicole Kamila RS 627,2 SFSMrek.

A70: 1) Ilmo Kinnunen RS 607,5.

VIS: 1) Mikael Toivainen VS-VA 569,3. 2x30sk.:

A70: 1) Ilmo Kinnunen RS 588.

LASSI PALO

Krister Holmbergs prisskåp fick påfyllning under FM.

Fina framgångar för Raseborgs Skyttar i FM på rörligt mål

RASEBORGS SKYTTRAR vann 5 guldmedaljer i FM 10 m rörliga mål. **Krister Holmberg** Raseborgs Skyttar vann guld i FM i herrar rörliga mål 10 m normallopp. **William Wilkman** Raseborgs Skyttar vann 2 FM guld i pojkar 16 år, han vann i både 10 m normal- och blandlopp. Raseborgs Skyttar vann 2 guld i lagtävling i herrar med laget Krister Holmberg, **Niklas Hyvärinen** och **Henrik Holmberg**. FM ordnades av Etelä-Saimaan Ampujat i Villmanstrand.

De tre guldmedaljerna var inte de enda SFS medaljerna under veckoslutet. Under lördagens tävlingar sköt Niklas Hyvärinen Raseborgs Skyttar bästa resultatet i grundtävlingen i 10 m normallopp 570. Han förlorade i semifinalen mot blivande mästaren Krister Holmberg och slutade på 4. plats. Krister Holmberg fick kämpa för guldmedaljen i en jämn match mot **Aaro Vuorimaa**. Det behövdes 20 skott för att avgöra finalen med 11–9 till Kristers fördel. William Wilkman vann helt överlägset klassen pojkar 16 år. Raseborgs Skyttar vann guld i lagtävling i Allmän klass med laget Krister Holmberg, Niklas Hyvärinen och Henrik Holmberg i 10 m normallopp.

På söndagen vann Niklas Hyvärinen FM silver i herrar 10m blandlopp med resultatet 375. Krister Holmberg placerade sig på 4. Plats. William Wilkman vann igen överlägset pojkar 16 år blandlopp med resultatet 366. Raseborgs Skyttars herrlag vann igen guld i A klassens lagtävling 10m blandlopp med resultatet 1114, med samma lag som på lördagen.

PER-OLE LINDELL

Alexandra Rosenlew förnyade mästerskapet i FM i Esbo

FM I LUFTGEVÄR- OCH PISTOL 3.–5.3. ESBO

FM I LUFTGEVÄRS- och pistolgrenar startade på fredagsmorgonen i Esbo på Väderbackens luftgevärsbana. De bästa finländska skyttarna har anmält sig till mästerskapen, arrangerad av Esbo Skytteföreningen (ESF) – 149 gevärs- och 135 pistolkyttar. I Esbo tävlades det i Sportskytteförbundets alla 10 meters grenar.

Av SFS skyttarna tog förutom **Alexandra Rosenlews** (ESF) brons och guldmedalj vann **Cristian Frimans** (ESF) finska mästerskapet i herrarnas 10 m luftgevärstävling 3×20 sk. **Lasse Kurkela** (RS) bronsmedalj i H20 luftpistol 60 sk. **Lumi Saikkonen** (RS) vann två medaljer i luftpistol, guld i D16 40 sk, silver

Alexandra slutade som trea i sin egen klass D20 på fredagen med resultatet 623,6. i finalen 256,5. På lördagen i damtävlingen gick det bättre. Alexandra Rosenlew (Esbo Skytteförening) försvarade sitt mästerskap från förra året i damklassen.

I H20-seriens luftpistol på fredagen vann Lasse Kurkela (Raseborgs Skyttar) grundtävlingen efter att ha skjutit 561 poäng. **Otso-Aadolf Ahokangas** (KokMAS) blev tvåa med 548 poäng. Till sist slutade de trea och fyra medan **Iivari Kelhä** (Rauman Seudun Urheiluaupujat) och **Leevi Intonen** (Vammalan Seudun Urheiluaupujat) gick vidare till guldmedalj matchen.

Kelhä slog Intonen i guldmatchen med 17–13 och vann FM-guldet, bronsmedaljen gick till Lasse Kurkela.

Vilja-Alina Ahokangas (Kokkolan Metsästys- ja Ampusamseura) gjorde det bästa resultatet i grundtävlingen i D20-seriens luftpistol med 556. Hon mötte slutligen Lumi Saikkonen, från Esbo som representerar klubben Raseborgs Skyttar, i guldmatchen. Resultatet i Saikkonens grundtävling var 540. I guldmatchen var Ahokangas bättre än Saikkonen med 16–10 silver för Lumi Saikkonen.

I herrarnas luftgevär i grundtävlingen 60

Alexandra Rosenlew har haft en fartfylld start på året.

sk placerade sig **Sebastian Långström** på 3. plats, i herrarnas final tog Cristian Friman en 5. plats och Sebastian Långström 8. plats

Damer luftgevär

EMMI HYRKÄS (Simpeleen Hahlo) var i bra form i damernas grundtävling. Hennes poäng var 628,3, men hon diskvalificerades vid inspektion efter jackan och sköt därför inte i finalen. Luftgevärstävlingen vanns däremot av Alexandra Rosenlew (Esbo Skytteförening), som förnyade sitt mästerskap från förra året. I guldmedalj matchen slog hon **Marianne Palo** (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), den första i grundtävlingen. Ställningen var jämn 14-14 före sista skottet. Rosenlew sköt på 10,8 poäng och firade sin seger.

– Jag visste att det var ett bra skott, log Rosenlew efter tävlingen.

– Det var en jämn kamp med Marianne. Det var en jättebra avslutning av mig, och naturligtvis var jag ju tvungen att försvara fjolårets mästerskap!

Henna Viljanen (KSF) var tredje i grundtävlingen, hon blev 4. i finalen.

Lumi Saikkonen vann finska mästerskapet i D16 luftpistol med poängen 351 på söndagen.

De tre dagar långa mästerskapen avslutades på söndagskvällen med världklubbens Cristian Frimans finska mästerskap i herrarnas 10 m luftgevärstävling 3×20 ls. Frimans vinstpoäng var 596 poäng. Riku Koskela (Pohjois-Hämeen Ampujat), som slutade på silver, hade samma resultat, men han hade en innertia mindre än Friman (49–48).

PER-OLE LINDELL

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Per-Ole Lindell
Verksamhetsledare
per-ole.lindell@idrott.fi

Joni Stenström, Svenska sidor skribent
050 405 5573
joni.stenstrom@gmail.com

SFS:s hemsida
www.sfs.idrott.fi

10 napakkaa

LASSI PALO

Michael Liljeberg, 63, on Kyrkslätt Skytteföreningin (KSF) rahastonhoitaja. Hän vetää myös seuran ampumaurheilukouluja.

1 EKA ENNAKOIVA:

Mikä ampumaurheilussa viehättää?

Aloitin ampumaharrastukseni 15-vuotiaana. Se on ollut aina kiehtova laji.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Kuinka paljon aikaa käytät lajin parissa?

Aikaa kyllä menee. Esimerkiksi ampumaurheilukouluissa olen parina iltana viikossa 3–4 tuntia kerrallaan.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Luonnehdi seuraasi kolmella adjektiivilla?

Olemme lähteneet liikkeelle pienestä seurasta. Seuramme on aktiivinen, ja siellä ammutaan laajalla skaalalla kivääriä ja pistoolia.

4 NELJÄS NALLITUS:

Perheesi on myös aktiivinen ampumaurheilussa. Mitä kaikkea teette?

Minulla on kolme lasta eli Janne, Petra ja Bo. Kaikki harrastavat ampumaurheilua ja ovat mukana KSF:n toiminnassa.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Entä oma ampumaurheilu-urasi?

Ammuin "piekkaria" ja 300m lajeja. Olin kansallisen tason ampuja.

6 KUUKES KUJEILEVA:

Millaisiin fiilisiin seuraisit Kultahippufinaaleja? Ne menivät yli odotusten. Järjestelyt toimivat hyvin, ja kaikki olivat tyytyväisiä. Fiilis oli kiva!

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä muuta teet elämässäsi? Olen töissä ensi vuoden maaliskuun loppuun, ja sitten jään eläkkeelle. Olen mukana seuran toiminnassa ja mökkeilen.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Millaisia ajatuksia Pariisin olympialaiset (2024) herättävät?

Toivottavasti venäläiset eivät sotke kisoja kokonaan, ja toivottavasti siellä nähdään suomalaisia myös kiväärilajeissa.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Viihdyt toimitsijatehtävissä ja kierrät kisoja.

Mistä tämä juontaa? Kun oma ampumaharrastus väheni, on ollut kiva olla mukana seuran toiminnassa ja vetämässä ampumaurheilukouluja.

10 NAPAKYMPPI:

Tämän vuoden napakymppi?

Kyllä se oli Kultahippufinaalit. Nyt levätään hetki. Seuran ratatilanne on helpottamassa.

LASSI PALO

Janne Terkola

✘ Janne Terkola on ollut pian kolmenkymmenen vuoden ajan Salon Seudun Ampujien toiminnassa mukana. Se on pitkä aika, sillä Terkola on nyt 40-vuotias. Hänen kolme tytärtään kulkevat samaa polkua, sillä he ovat kaikki SaSA:n kivääriampujia. Mira on nyt armeijassa, ja Minea opiskelee Turussa. Nuorin tytär Stella on 10-vuotias.

✘ Terkola vastaa SaSA:ssa nuorten valmentamisesta. Hän on toiminut seurassa myös nuorisosaoston ja pistoolijaoston puheenjohtajana. Terkola on Lounais-Suomen alueen nuorisopäällikkö.

"Ollaan kaikki ampumaurheilijoita!"

Teksti & kuva LASSI PALO

Janne Terkola suorittaa Vierumäellä Suomen Urheiluopistossa ammattivalmentajan tutkintoa.

Hän valmistuu vuoden kuluttua. Urheiluopisto ja Ampumaurheiluliitto ovat tehneet koulutussopimuksen, jonka mukaan Terkola tekee 20 tuntia viikossa valmennukseen liittyviä asioita.

– Se on ikään kuin oppisopimus. En saa palkkaa, mutta liitto tarjoaa olosuhteet ja mahdollisuudet, Terkola luonnehtii.

"SASA ON SEURANA monipuolinen. Seurassamme on paljon lajeja ja paljon mahdollisuuksia. Se on myös perinteikäs ja aktiivinen seura.

OLEN VALMENTAJANA päättäväinen. Minulla on oma tapani tehdä asioita. Jos näen, että ne toimivat, yritän ajaa oman juttuni läpi. Urheilijani ovat nähneet, että ne toimivat.

TAVOITTEENI ON olla ammattivalmentaja. Se ei ole enää haave, vaan teen koko ajan töitä sen saavuttamiseksi.

PARASTA VALMENTAJATYÖSSÄ ON valmennettavieni onnistumiset. En saa mistään muusta samanlaista onnistumisen tunnetta.

NAUTIN ERITYISESTI siitä, kun valmennettavani onnistuvat. En puhu vain menestyksestä, vaan myös siitä, kun johonkin ongelmaan löydetään ratkaisu.

PARIISIN OLYMPIALAISSA toivon näkeväni suomalaisia ampumaurheilijoita. Pahoin kuitenkin pelkään, ettei sinne kovin moni pääse. Se vaatii paljon töitä ja vähän tuuriakin.

AMPUMAUURHEILUSSA PARASTA ON yhteisö. Toivoisin kuitenkin nykyistä enemmän yhteisöllisyyttä myös eri lajien välillä. Eli oltaisiin kaikki ampujia. Jos kaikki puhaltaisivat samaan pilliin, saisimme myös enemmän muutoksia aikaiseksi."

Kohti kesää!

Tähdätään menestyksekkäästi!

noname
SEURA- JA ORGANISAATIOASUT
nonamesport.com

